

ŽELIEZOVSKÝ SPRAVODAJCA

93701@pobox.sk

Mestské noviny

december, 11/2016, XVIII. ročník

cena: 0,35 eur

V Prahe v anatomickej posluchárni visel zarámovaný nápis: „Budte vášnivé oddaní své práci a vědeckému bádání. Ivan Petrovič Pavlov.“ To je moje krédo. A ešte, keď sme maturovali, mali sme slohovú prácu s názvom: Kvapka preráža kameň nie silou, ale častým padaním. Čiže nedať sa, ísť vytrvalo. (Viac na 4. strane.)

Vďaka projektu si mesto zaobstará nové zberné nádoby na biologicky rozložiteľný odpad, zberové vozidlo s rotačným lisovaním, hákový nosič kontajnerov, napaľovacie kontajnery na biologicky rozložiteľný odpad, drobný stavebný odpad a rôzne druhy separovaného odpadu

3

Miestna firma, resp. dvaja jej zamestnanci sa nedávno postarali o to, že Želiezovce sa stali známe snáď po celom svete. Nestáva sa to často, navyše nič iné k tomu nepotrebovali, len robiť si svoju prácu rýchlo, presne a poctivo, rovnako ako v uplynulých 13 rokoch.

6

Všetkým čitateľom
Želiezovského
spravodajcu
prajeme
príjemné
sviatky.
krásne Vianoce
a šťastný nový rok.

Redakcia

Počas adventu zdobí námestie pekný veniec

Tohtoročný advent je v Želiezovciach trochu iný, ako po iné roky. Venuje sa mu viac pozornosti aj na verejných priestranstvách. Mesto dalo na námestí postaviť adventný veniec, na ktorom sa každú nedeľu zapáľuje jedna sviečka za prítomnosti predstaviteľov miestnych cirkví a verejnosti. Veniec cez všedné dni občania postupne zdobia a robia ho z týždňa na týždeň krajším.

V nedeľu 27. novembra za prítomnosti viacerých desiatok obyvateľov Želiezoviec zapálil prvú sviečku na venci katolícky dekan Stanislav Illéš. Blížiaci sa sviatok narodenia Ježiša privítali deti spevom, dekan krátkym príhovorom. Zapálenie druhej sviečky na adventnom venci prebiehalo 4. decembra

pod vedením duchovnej miestnej reformovanej cirkvi Csilly Révész a čestného hosťa želiezovského reformátskeho spoločenstva Zoltána Szilágyiho. Tretiu sviečku v nedeľu 11. decembra zapálila farárka evanjelickej cirkvi Zuzana Moncojová.

Posledná, štvrtá nedeľa prinesie spoločné vyvrcholenie očakávania vianoc, keď pri zapálení poslednej sviečky na adventnom venci budú prítomní miestni zástupcovia všetkých troch týchto veľkých cirkví aj primátor mesta. Uskutoční sa 18. decembra, ale tentoraz popoludní o 16:00 hodine s bohatým sprievodným programom: vianočným trhom a vianočným vinšov naživo aj vysielaním z rozhlasu.

(r)

Predvianočné námestie v novom štýle si získalo priazeň obyvateľov. Svedčí o tom aj veľký počet ľudí, vyhladávajúcich túto časť mesta, ktorá sa už začiatkom decembra stala akýmsi predvianočným komunitným centrom. Ako sa väčšina ľudí chodiacich po večeroch na námestie vyjadrila, počiatočné pobúrenie z nového prístupu zdobenia námestia veľmi skoro vystriedal dobrý pocit. Napokon, nechýba zo stredu námestia vyrúbaná jedľa, keď tu máme živú vedľa.

Dňa 18. decembra 2016 (v nedeľu) o 16:00 hod. sa zapáli posledná sviečka na adventnom venci na námestí. Pokračovať sa bude živým rádovysielaním na námestí – odovzdávaním odkazov od našich detí, žiakov, gymnazistov, najstarších občanov mesta, ako aj predstaviteľov spoločenských organizácií, občianskych združení. Organizátori každého srdečne pozývajú na námestie, kde bude vládnuť atmosféra vianočného trhu s predajnými stánkami. (r)

Polyfunkčné domy v centre možno čoskoro realitou

Predstavitelia mesta rokujú so zástupcami spoločností, ktoré majú záujem o vybudovanie polyfunkčných domov v nezastavanej lokalite na Mierovej ulici. Výstavba polyfunkčných domov v prednej časti lokality blízko cesty je plánovaná už dlhšie obdobie, z času na čas prichádzajú aj záujemcovia o výstavbu. Pred necelým desaťročím tu boli vážni záujemcovia, ktorí chceli pozemky odkúpiť a vybudovať polyfunkčné domy, mestským zastupiteľstvom stanovená cena však bola nereálne vysoká, a tak sa zámer neuskutočnil.

V uplynulom období sa zámer zastavania Mierovej ulice opäť začína skloňovať častejšie. „Rokoval som so záujemcami a chceme to dotiahnuť do úspešného konca. Máme 3 spoločnosti, s ktorými spolupracujeme na príprave zástavby centra mesta. V prednej časti tejto lokality na východ od prepojenej komunikácie budú polyfunkčné domy, teda v prízemnej časti služby a obchod a na poschodiach bývanie,“ povedal primátor Želiezoviec. Dodal, že zastavanie centrálnej časti mesta považuje ako stavbár za špeciálnu výzvu.

Ondrej Juhász informoval aj o tom, že časť prízemných, obchodných priestorov plánovaných polyfunkčných domov by sa mala vyčleniť pre miestnych podnikateľov. Viacerí z nich sa zaujímajú o vhodné lokality na území mesta na rozvoj svojho podnikania. „Evidujeme viac takýchto žiadostí zo strany želiezovských podnikateľov. V septembri sme so žiadateľmi zorganizovali stretnutie, kde sme im prezentovali možnosť vyčlenenia priestorov v plánovaných polyfunkčných domoch pre domácich podnikateľov. Oni sa

však musia dohodnúť a navzájom spolupracovať.“ Primátor v závere svojho vyjadrzenia poznamenal, že je jasné, že ktokoľvek v našom meste zainvestuje do výstavby polyfunkčných domov, to bude robiť preto,

že chce dosiahnuť zisk. Avšak čokoľvek sa tu postaví, tu aj zostane pre obyvateľov, nikto to odtiaľ nevezme. Zlepší sa kvalita služieb pre obyvateľstvo, stavebnou aktivitou a následným rozšírením služieb sa zas rozhybe miestna ekonomika. (ik)

Rozpočet 2017 schválený

Po redakčnej uzávierka sa konalo posledné tohtoročné, v poradí 27. zasadnutie Mestského zastupiteľstva v Želiezovciach. Poslanci okrem iného schválili vyhlásenie obchodnej verejnej súťaže na pozemok s rozlohou vyše 8,7 tis. m² v centre mesta na Mierovej ulici. Schválili VZN o dani z nehnuteľností, VZN o poplatku za komunálny a drobný stavebný odpad na budúci rok, 4. zmenu tohtoročného rozpočtu a programový rozpočet na roky 2017–2019. Podrobný článok o zasadnutí uverejníme v budúcom čísle našich novín. (ik)

Zima bude bohatá na podujatia

Komisia kultúry zasadala pod vedením svojho predsedu, poslanca Pavla Polku koncom novembra. V úvode informoval o plánoch a aktivitách na poli kultúry. Poznamenal, že v ostatnom období zaznamenal spätné väzby o tom, že Želiezovce sa začínajú kladne zapisovať do povedomia v oblasti kultúry.

Účastníci sa venovali koordinácii aktivít spojených s veľkým adventným vencom, umiestneným na námestí. Dohodli sa na tom, že zapálenie prvých troch sviečok na venci bude prebiehať vždy v nedeľu o 10:30 hodine pod taktovkou predstaviteľov katolíckej, reformátskej a evanjelickej cirkvi. Posledná sviečka bude zapálená za spoločnej účasti predstaviteľov želiezovských cirkví, zástupcov mesta a širokej verejnosti 18. decembra o 16:00 hodine.

Predseda informoval prítomných o tom, že sa pripravuje zmena VZN o dotáciách, ktorá prinesie do nariadenia viac praktickosti. Členovia komisie hovorili aj o ďalších pripravovaných podujatiach. Na polovicu januára je plánovaný mestský reprezentačný ples. V januári, pri príležitosti 220. výročia narodenia Franza Schuberta sa v dome kultúry bude konať koncert klaviristky Zuzany Králikovej Pohůnkovej. Pri tejto príležitosti má byť v deň konania koncertu, čiže 24. januára múzeum otvorené bezplatne. Pavel Polka na schôdzi avizoval, že pri tvorbe rozpočtu navrhne zapracovať čiastku na opravu fasády múzea. Duchovná reformovaná cirkvi Csilla Révész oboznámila prítomných s plánom miestneho reformátskeho spoločenstva organizovať veľkolepý diecézny majáles v Želiezovciach pri príležitosti 500. výročia reformácie. Hovorilo sa aj o silvestrovom ohňostroji, ktorý by nemal chýbať ani tento rok. (ik)

Projekt rozšírenia separovaného zberu úspešný

Koncom novembra sme zaregistrovali informáciu, že projekt mesta s názvom Rozšírenie systému separovaného zberu odpadov na území mesta Želiezovce bol vyhodnotený ako úspešný. To znamená, že mesto získa nenávratný finančný príspevok vo výške vyše 460 tis. eur.

Projekt je zameraný predovšetkým na podstatné zvýšenie kapacít pri triedení biologicky rozložiteľného odpadu zo záhrad, parkov a cintorínov a na zvýšenie kapacít pri triedení objemných odpadov, jedlých olejov a tukov. „V rámci projektu bude obstaraná technológia, ktorá pomôže zvýšiť kapacitu pri triedení spomenutých odpadov a uľahčí mestu nakladanie s odpadom. Vďaka projek-

tu si mesto zaobstará nové zberné nádoby na biologicky rozložiteľný odpad, zberové vozidlo s rotačným lisovaním, hákový nosič kontajnerov, nafahovacie kontajnery na biologicky rozložiteľný odpad, drobný stavebný odpad a rôzne druhy separovaného odpadu“ informoval nás vedúci oddelenia mestského majetku na MsÚ Peter Haris.

Rozšírením systému separovaného zberu odpadu reaguje mesto na súčasný stav, keď chýbajú niektoré technologické zariadenia, ako aj zberné nádoby na zelený odpad z domácností, objemný a drobný stavebný odpad. Základnou snahou je znížiť množstvo vyprodukovaného komunálneho odpadu z vyše 3000 ton v roku 2015 na 2800 ton ročne. Množstvo triedeného

odpadu má po ukončení projektu dosiahnuť 1280 ton ročne, čo je značný nárast oproti súčasnému stavu, keď sa v minulom roku na území mesta vyprodukovalo 830 ton triedeného odpadu. Prevládajúcim prvkom tohto množstva bol drobný stavebný odpad, ktorého sa v roku 2015 vyprodukovalo 458 ton. Projekt si popritom kladie za cieľ napríklad aj zvýšiť množstvo vybieraného biologicky rozložiteľného odpadu z necelých 200 na 850 ton ročne. Obstaranie technológie a príslušenstva v rámci projektu má prebehnúť do leta budúceho roka. Mesto bude projekt rozšírenia systému separovaného zberu odpadu spolufinancovať vo výške 5 %, t. j. vyše 24 tis. eurami.

(ik)

Začali sa prípravy osláv storočnice želiezovského futbalu

Želiezovský futbal oslávi v budúcom roku sto rokov svojej existencie. O prípravách osláv centenária, možných podobách a úrovniach rekonštrukcie objektov futbalového štadióna sa hovorilo na zasadnutí športovej komisie, ktorá sa stretla 22. novembra pod vedením svojho predsedu Ladislava Sokola. Na rokovaní bola predstavená vizualizácia novej podoby štadióna po rekonštrukcii, vypracovaná Petrom Szusztorom.

Na schôdzi odznelo, že poslanci na svojom

a nad vchodom do šatní by sme vybudovali VIP časť s videotechnikou. V rámci rekonštrukcie by sa uskutočnila aj obnova fasády budovy. Na priečelí by bolo zobrazené logo klubu a logá športov, ktoré sa v Želiezovciach súťažne vykonávajú. Opravu si vyžaduje ovládací okolo ihriska a striedačky hráčov. Súčasťou návrhu rekonštrukcie je oprava hľadiska sektoru hostí s jeho využitím aj pre sledovanie prípravných zápasov na tréningovom ihrisku. To by bolo zabezpečené osadením sedačiek aj zo strany pomocného ihriska a prípadné vybudovanie zastrešenia tohto sektora. Opravu si vyžaduje aj vstupná brána, kde by okrem toho bolo potrebné aj zredukovať počet vstupov. Vedľa ohradenia zo smeru Schubertovej ulice, ako aj po pravej strane prístupového chodníka, by sa mohli vytvoriť nové parkovacie miesta pre návštevníkov a na konci tohto parkoviska by sa mohlo vybudovať malé pódium na organizovanie športových a kultúrnych podujatí.“ Viceprimátor Géza Nagy poznamenal, že dôležitejšie rozvojové aktivity by mali zrealizovať v budúcom roku do výšky čiastky

vyčlenenej v rozpočte, zostávajúca časť neskôr v ďalších etapách.

Podľa vedúcej oddelenia organizačno-správneho a sociálnych vecí Diany Csicsmanovej by sa budúročné mestské dni mali odohrávať v znamení tejto storočnice v duchu návrhu na spoločné organizovanie festivalu Csemadoku, mestských dní a jubilea futbalového oddielu.

(ik)

Po zasadnutí MsZ nás primátor informoval o schválení čiastky 100 tis. eur na rekonštrukciu štadióna. Ako uviedol, táto čiastka nepostačuje na realizáciu všetkých uvedených opráv, napriek tomu chce vedenie mesta urobiť maximum pre to, aby zorganizovalo dôstojné oslavy. Poznamenal aj to, že vyčlenená čiastka neobsahuje náklady na samotnú oslavu. (r)

Komisia výstavby o parkovaní aj zástavbe centra mesta

Koncom novembra zasadala komisia výstavby, územného rozvoja a životného prostredia. Rokovanie viedol predseda komisie Kazimír Kovács. Členovia poradného orgánu sa v úvode zaoberali žiadosťami Západoslovenskej distribučnej a.s. o zriadenie vecných bremien, resp. odkúpenie časti mestského pozemku. Žiadosti o odkup pozemkov pre potreby parkovania, resp. garážovania motorových vozidiel, aké prerokovala komisia na tejto schôdzi dve, nútia predstaviteľov mesta intenzívnejšie pristupovať k otázkam parkovania na území mesta. Vedúca oddelenia výstavby MsÚ predložila návrhy riešenia statickej dopravy na území mesta, sformulované v štúdiu. Komisia zobrala informáciu na vedomie a navrhla prednostne sa zaoberať budovaním parkoviska pri južnom vchode do mestského parku. Navrhuje tiež zvážiť možnosť výstavby parkovacieho domu v lokalite, kde sú v súčasnosti umiestnené garáže v blízkosti centrálnej kotolne na Mierovej ulici. Komisia zobrala na vedomie štúdiu zástavby formou individuálnej bytovej výstavby Želiezovce – Juh, ktorá počíta s návrhom na vytvorenie 23 stavebných pozemkov na Letnej ulici.

Zobrala na vedomie aj informáciu o príprave zmien a doplnkov územného plánu mesta, súvisiacu so žiadosťou spoločnosti KLM invest, s.r.o. o odkúpenie pozemku a vybudovanie obchodného centra na Mierovej ulici. Členovia komisie sa oboznámili aj konkurenčnou ponukou – projektom s názvom Schubert Shopping Platz. O ponuke na vybudovanie obchodného centra s inovačným, no zároveň tradičnejším vzhľadom v tejto lokalite informoval prítomných Miroslav Hasznos. Komisia odporučila na zástavbu centra mesta vyhlásiť obchodnú verejnú súťaž. (ik)

pracovnom rokovaní k tvorbe budúročného rozpočtu už vyjadrili podporu v tejto veci v podobe ochoty vymedziť určitú väčšiu sumu na rekonštrukciu štadióna v mestskom rozpočte roku 2017.

Návrh na rekonštrukciu objektov spracovaný v predstavenej vizualizácii počíta s obnovou zariadenia aj fasády budovy. Jednotlivé súčasti návrhu zhrnul na konci zasadnutia predseda komisie: „V interiéri je potrebné vymeniť zostávajúce staré okná za nové. Je potrebné zrekonštruovať sociálne priestory hráčov aj na poschodí. Vhodnejším predelením existujúcich miestností by sa vytvorila nová šatňa. Telocvičňa by sa mohla pretvoriť na športový klubovňu na vykonávanie rôznych druhov športov. V exteriéri je potrebné opraviť strechu nad tribúnou, staré drevené sedačky v hľadisku by sme vymenili za plastové

Prácu na pohotovosti som si zobral za svoju

Poznáme ho ako neúnavného lekára, ktorému keď kedykoľvek zavoláme, s najväčšou pravdepodobnosťou bude práve slúžiť. Jeho číslo mobilu majú uložené takmer v každej domácnosti na okolí. Keď mu zavolajú, príde, pomôže. Možno posledný v regióne z veľkej generácie lekárov, ktorí tu pôsobia od čias otvorenia železovskej nemocnice. Hovorí sa, že budúcnosť zdravotníckej pohotovosti v našom meste je neistá, no aj keby to nebolo tak, pohotovosť bez neho, ak raz odíde do dôchodku, už nebude taká, ako predtým. Zatiaľ sa však nechystá oddychovať. Služí. Pomáha. Rozprávali sme sa s **MUDr. Jurajom Orságom**.

Odkiaľ pochádzate?

- Pochádzam od Lučenca z malej dedinky Uderiná. Má asi 200 obyvateľov, dnes je súčasťou Lovinobane. Tam som sa v roku 1940 narodil, dávno to bolo. Mám o 4 roky mladšiu sestru. Detstvo som prežíval ako syn roľníka. Otec sa trápil na poliach, oral pluhom ťahaným koňmi. Chodil som päť rokov do ľudovej školy a potom na osemročnú strednú do Lovinobane.

Aké bolo vaše detstvo?

- Jednoduché, no nie ľahké. Hrali sme sa a vyvádžali tak, ako všetky deti, ale zároveň sme sa museli aktívne podieľať na prácach na hospodárstve. Chytanie rakov, pasenie husí, dohľad nad pasením kráv...

Ako sa blížili 50. roky, kolektívizácia, vnímal som také negatívum, keď sa na mojich rodičov a starú mamu neprávom pozerali ako na vykorisťovateľov. Pritom boli skôr otrokmi pôdy a ľudia, ktorí na gazdovstve pracovali, boli na túto prácu a pomoc mojich rodičov odkázaní. Keď si na to tak spomínam, boli to veľmi jednoduchí ľudia. Jeden pastier oviec ešte ako chlapec spadol z čerešne a vyvalil si koleno. Tak sa bál lekára, že si to nechť zrást a prežil s tým celý život. Tí ľudia by sa sami o seba postarať nedokázali.

Poznačilo to váš život?

- Ako dieťa som to všetko až tak nevnímal. Bolo to malé gazdovstvo, práce bolo veľa, ale rodičia to prežívali v pohode, pretože na všetko zaujímavé mali čas. V sobotu už bol pracovný pokoj, v nedeľu sa išlo do kostola, to boli rituály, ktoré život na dedine prinášal. To, že rodičov brali ako nepriateľov nastupujúceho zariadenia, som vnímal najmä ako absolvent jedenáročnej strednej školy. Ako gazdovské dieťa som nemal nárok ani prihlásiť sa na VŠP v Nitre.

Chvalabohu som sa v roku 1958 dostal na jedno-ročný abiturientsky kurz do Zvolena, kde som získal kvalifikáciu zdravotnej sestry. Keďže strana a vláda vtedy riadila všetko, dostal som umiestnenku do Krajského ústavu národného zdravia (KÚNZ) v Banskej Bystrici ako pomocný röntgenový laborant. O röntgene som predtým nemal šajnu, ale keď je človek mladý, nalepiť sa na neho všetko. Doplnil som si kvalifikáciu a stal sa zo mňa kvalifikovaný röntgenový laborant. A samozrejme,

každý rok som si podával prihlášku na vysokú školu, na medicínu.

Predtým ste chceli študovať poľnohospodárstvo, potom medicínu. Kedy u vás nastala tá zmena? Čím ste sa chceli stať v detstve?

- Mama bola silno nábožensky založená, evanjelická. Raz sa ma spýtala, či by som nechcel byť farárom. Uvažoval som o tom. Páčili sa mi prejavy niektorých farárov, lebo nie je farár ako farár. Nie u každého je prejav aj spev na úrovni. Doteraz sa mi páči, keď vidím poriadneho kazateľa.

Aj potom som tak uvažoval, že buď budem farárom a keby som sa dostal na medicínu, tak lekárom, veď aj lekári pomáhajú ľuďom...

Vy ste chceli pomáhať ľuďom?

- Áno. Videl som to u svojej mamičky, ona bola mojim vzorom. Aj otec, ale on svojim spôsobom. Mama bola veľký ľudomil. Napríklad telefón sme mali ako jedni z prvých v dedine a keď niekto niečo potreboval, volalo sa od nás.

Takže to rozhodlo o vašom ďalšom smerovaní?

60. roky minulého storočia. Želiezovskí lekári si zahrali futbal. Juraj Orság v hornom rade druhý zľava. (Foto: archív P. Polku)

- Nebolo to také jednoduché. V desiatom ročníku som mal nejaké poranenie prsta a stal som sa lajdákom. S farárovým synom som chodil do školy a takú nehoráznosť sme si dovolili, že jeden týždeň tašku nosil on, druhý ja. V tej taške bol jeden zošit, do ktorého spredu som písal ja, zozadu on. Keď na to teraz spomínam, ja by som sa roztrhol. Ja som si po maturite nemohol podať prihlášku nikde. Zostal som doma na gazdovstve a nakladal som hnoj. Nie, že by ma tá práca nejako degradovala, ale tvrdá robota s hnojom a kravami urobila svoje. Trvalo to asi 2 - 3 mesiace a potom som sa začal učiť.

Zlomovým momentom bolo, keď ma prijali do toho abiturientskeho kurzu. Stal som sa zdravotníkom a začalo ma to zaujímať, preto som mal eminentný záujem o štúdium medicíny.

Kedy sa vám podarilo dostať sa na medicínu?

- Nedarilo sa mi to, podobne ako jednej mojej spolužiacke, dcére evanjelického farára. Šesť rokov bojovala, kým sa jej to podarilo. Ja som ju v tomto prekonal, čakal som sedem rokov. Bolo to v roku 1964, to už som sa oženil. Ešte v roku 1962 som prišiel do Želiezoviec, kde sa v roku 1963 otvárala nemocnica.

Tak som v roku 1964 začal študovať medicínu

na Karlovej univerzite v Prahe. Štúdium ma tak zaujalo, že možno povedať, sa som sa stal otrokom štúdia. Lenže už som mal syna a potom sa mi narodila dcérka a ja som na štúdium tiež potreboval peniaze. Takže popri štúdiu som musel aj niečo robiť.

Na polovičný úväzok som pracoval u profesora Vondráčka na klinike ako pomocná vedecká sila, v pražských nemocniciach som si hľadal miesto röntgenového laboranta alebo ošetrovateľa. Nedostatok mužskej sily bol v psychiatrickej nemocnici v pražských Bohniciach, to bolo 10 kilometrov. Mojim dopravným prostriedkom bol bicykel. Dá sa povedať, že popri štúdiu som sa stal workoholikom. Robil som vo dne i v noci. Zo služby na Karláku som išiel do služby v Bohniciach, kde som slúžil v piatky, soboty i nedele. To boli dni, keď ostatní neradi slúžili a ja som im prišiel vhod.

Zdá sa, že toto vám zostalo.

- Mňa to ale bavilo. Zapáčila sa mi anatómia. Anatómiu pokladám za základ poznania ľudského tela a chcel som sa v nej zdokonaľiť. V roku 1968

po obsadení Československa z odborných ústavov hŕfnie odchádzali ľudia, ktorí ovládali jazyk a boli schopní žiť v zahraničí. Z anatomickeho ústavu odišlo 70 % odborných asistentov. Východiskom z núdze bolo použiť nás, pomocné vedecké sily. Dekanát s nami uzavrel pracovné zmluvy a dal nás do pozície odborných asistentov. Pitval som od jednej do večera do šiestej, stále som bol za pitevným stolom. Vela som sa naučil a keď som odchádzal z anatomickeho ústavu a lúčil som sa s profesorom Borovanským, povedal mi: „Každý chirurg vás veme s otvorenou náručou.“

Keď som sa vrátil do Želiezoviec, zistil som, že to tak nie je...

V Želiezovciach vás neprijali s otvorenou náručou?

- Ochota chirurgov nebola taká, ako si to myslel pán profesor a ja, keďže som živil rodinu, musel som brať, čo bolo. V roku 1970 som začal na internom oddelení a po troch rokoch som bol poverený ísť zastupovať do ambulancie v Šarovciach, lebo tam bolo prázdne, neatraktívne miesto. Kolegovia sa tam menili po týždni. Išiel som tam, nemal som inú možnosť. Povedali mi, že ma tam môžu dať bez udania dôvodu na tri mesiace a potom sa uvidí. Tak som tam bol 7 rokov. V roku 1979 som prešiel do Psychiatrickej liečebne do Hronoviec.

Bolo to vaše rozhodnutie?

- Psychiatrické liečebne patrili pod KÚNZ ako špecializované zariadenia. Vtedajší riaditeľ KÚNZ v Bratislave rozhodol, že vzniknú tri miesta internistov v liečebniach. Zaistenie stálej internistickej pomoci na psychiatriách bolo dobrou myšlienkou a to, že túto možnosť ponúkli mne, malo súvislosť s mojím kádrovým posudkom. To, že sa na mňa hľadalo ako na človeka, ktorý nie je naklonený socialistickému zriadeniu, bolo trochu paradoxné,

srdcovku

pretože podľa mňa socialistický prístup v zdravotníctve mal svoje opodstatnenie – bol sociálny. Keďže pracovisko, ktoré mi ponúkli v Hronovciach, bolo považované za neatraktívne, získal som nárok zaradenia do druhej atestácie z internej medicíny. A táto druhá atestácia, jej príprava a všetko, čo s tým súvisí, trvala 10 rokov. Stal som sa primárom psychosomatického oddelenia. Psychosomatika je vlastne spojením pohľadu psychologického, psychiatrického a somatického a je tam od internej medicíny cez chirurgiu..., všetko. Na atestácii som predkladal a obhajoval prácu na tému Psychosomatika z pohľadu intenzívnej medicíny. Bola to tak úzko špecializovaná téma, že som musel čerpať zo zahraničnej literatúry a zohnať potrebné materiály mi robilo veľké problémy. Atestácia sa konala v dňoch, keď prebiehala Neznáma revolúcia. Po druhej atestácii som mal nárok byť primárom. Pracoval som tam do roku 1994 a potom som sa vrátil do Šaroviec.

Ako je to možné?

- Zmena zriadenia, zmena ľudí, zmena podmienok. Ako internista v psychiatrickej liečebni som obhospodaroval najväčší počet pacientov. Ja som bol sám. Psychiatrické primariáty boli štyri a keď sa rozhodovalo o tom, či znížia ich počet, veľkodušne zrušili moje miesto. V Šarovciach ma stále chceli, tak som sa tam vrátil a stvrdol som tam až doteraz. A popri tom sa venujem aj svojej rodine. Vieme o vás, že ste sa aktívne venovali športu...
- Celý život som bol aktívny, neležal som na vavrínoch. V mladosti som zápasil aj vzpieral za Banskú Bystricu, ale z časových dôvodov som šport musel nechať len ako doplnok pre kondíciu. Ako som už spomenul, počas pobytu v Prahe som bicykloval a keď som prišiel do Želiezoviec, behával som, kde sa dalo. Počas tých 14 rokov, keď som dochádzal do Hronoviec, často som behával trasy Želiezovce - Sikenica - Šalov - Malé Ludince - Hronovce a popoludní vedľa Hrona späť. Za dva dni som urobil aj 40 kilometrov. Ale malo to svoj význam, kedykoľvek som sa mohol zúčastniť nejakého behu, napríklad dvadsiatky v Leviciach, v Tlmačoch alebo Kalnej... A v roku 1984 som sa pripravil na veľký triatlon, lebo som si to chcel vyskúšať - 2 kilometre plávania, 2 kilometre behu a 200 kilometrov na bicykli.

Podarilo sa vám toho v živote dosť. Ale ani slnko nesvieti vždy. Ako ste prežívali, keď sa aj pri najväčšej snahe niečo nepodarilo?

- To sú momenty, kedy si kladiem otázku čo keby som riešil túto vec iným spôsobom? Je to ako keď ideme po peknej ceste a odrazu zistíme, že sa ponárame do blata. Tak sa zamyslíme, či sme nemohli ísť o trochu ďalej. Vnímam to tak, ako radosť, tak aj žiaľ.

Ako vnímate spätné väzby od pacientov?

- Stávajú sa také veci, že idem k niekomu do rodiny, vítajú ma slovami: Pán doktor, pamätáte sa, moju starú mamu ste liečili? A pozitívne sa vyjadria. To je taký balzam. Keď to všetko človek spočíta, povie si, oplátilo sa žiť. Samozrejme, čo sa týka toho smutného, nemám také zážitky, že by som mal výčitky svedomia. Chvalabohu. Ale člo-

vek môže zažiť aj nemilé prekvapenie, stačí málo.

Pozitívne spätné väzby sa isto viažu aj so železovskou pohotovosťou. Ste vnímaný ako človek, ktorý nikdy nespí, lebo vždy slúži.

- (smiech) To nechcem ani pripomínať, veď sa len pozrite na rozpis služieb. To je exemplárny dôkaz toho, že vrchnosť nemôže nevedieť o mojej aktivite. Vlastne ani nerespektujem to, čo je napísané, jednoducho slúžim. Viem si to zdôvodniť. Kolegyne a kolegovia sú väčšinou radi, keď nemusia slúžiť. Tým sa však nevedome ochudobňujú o niečo, čo ja získavam tým, že slúžim často. To je to psychické. Ekonomická stránka je druhá vec. Pokiaľ človek nedá nič zo seba, či energiu alebo aj materiálne záležitosti, nemôže byť spokojný so sebou. Také je moje vnútorné presvedčenie.

Môže sa stať, že vaši kolegovia neprišli na to, že tu na pohotovosti môžu zažiť prípady, ktoré by ich z profesionálneho hľadiska obohatili?

- Asi ich to, čo dosahujú vo svojej činnosti, uspokojuje. Nikto sa netlačí slúžiť. V podstate, keď si nalistujem ktorúkoľvek knihu služieb, väčšinou sú tu opakujúce sa prípady, to je pravda. Ale keď za 24 hodín vybavíme povedzme 30-40 pacientov, tak každý jeden prípad je jedinečný z pohľadu bio-psycho-sociálneho modelu choroby.

Po celom Slovensku sa hovorí o budúcnosti pohotovosti v menších mestách. Vláda má pripravený materiál, v ktorom sa počíta so zrušením napríklad železovskej pohotovosti. Ako to vnímate zo svojho pohľadu a čo podľa vás najviac bude chýbať ľuďom, ak sa tak stane?

- Vnímam ako obrovské mínus pre ľudí a pre Želiezovce takú krivdu. Rovnako ako keď z dôvodov neviem akých, to asi nikto z nás isto nevie, zrušili nemocnicu. Kým existovala, tak keď prišiel niekto v ťažkom stave, bol hneď presunutý do starostlivosti odborníkov. Teraz, keď sa niečo zomelie, je presunutý do riešenia záchranárov, ktorí veľa toho nemôžu urobiť a absentejú tam ten lekár. Teraz chýba nemocnica a zdá sa, že bude chýbať aj pohotovosť.

Prácu na pohotovosti som si zobral za svoju srdcovku. Aj keď služieb je dosť, až veľa, nevnímam to tak. Vlastne získavam prehľad aj o epidemiologickej situácii v železovskom rajóne, alebo sa stretávam s prípadmi, s akými som sa za celý medicínsky život nestretol. Vždy sa objaví taký stav, ktorý si zasluži širší rozbor, že sa človek až čuduje, ako je to možné. Je veľmi zaujímavé, že si niekto myslí, že pohotovosť je zbytočná. Je tu miesto pre každého, hlavne pre mladých lekárov, ktorí tu môžu získať skúsenosti, aké v bežnej praxi nezískajú.

Aj tento krok, ak k tomu dôjde, bude odôvodnený ekonomickými ukazovateľmi, podobne ako to bolo v prípade nemocnice. Všeobecne to vyzerá tak, ako keby starostlivosť o pacienta pomaly ustupovala do úzadia, lebo prednosť má ekonomika...

- Väzby na ekonomiku, na vybavenie služieb, odborných služieb, je ťažko posudzovať. Keď vidím čakárne odborných lekárov, je to hrôza. Ťažko

chorí ľudia dokážu, musia dokázať, čakať 4-5 hodín, a to majú dohodnutý termín. Aj podstata odborných lekárov je taká pofidérna, administratíva im berie kopu času. Nepoužívam počítač, lebo by ma to ochudobňovalo a kradlo čas. Viem, že zdravotné sestry majú na to, aby zvládli potrebnú administratívu, tak prečo sa tým mám zaoberať ja? Keď sa lekár príliš zaoberá administratívou, na pacienta mu zostáva málo času. Mňa by iritovalo, keby som sa niekomu prišiel vyponosovať a on by len predpisoval recepty.

Stáva sa to...

Stáva sa mi aj to, že prídem do ambulancie v Šarovciach, v čakárni je asi 10 ľudí, vojdem dnu,

sestričky otvoria dvere do čakárne s otázkou, kto ešte čaká k pánovi doktorovi. A nikto. Nikto so mnou nechce hovoriť. Nie preto, že by som im prekážal, ale každý potrebuje niečo vybaviť. Recepty, potvrdenia... Tak načo tam prídem, keď za ten čas by som mohol vybaviť pacienta, ktorý sa na mňa obráti?

Ako keby lekári boli v podstate posunutí do role len nejakého sprostredkovateľa, ich potenciál, vedomosti nie sú potom využité...

- Áno, presne tak. Toto keby nejaká múdra hlavička dokázala vyriešiť...

Ako by sa to mohlo riešiť?

- Skypovanie medzi lekárom a pacientom aj teraz funguje v lekárskej praxi, dokonca do takej miery, že je možné v rámci videohovoru osloviť aj odborného lekára na konzultáciu.

Máte nejaké krédo, ktorým sa v živote riadite?

- V Prahe v anatomickej posluchárni visel zarámovaný nápis: „Budte vášnivě oddaní své práci a vědeckému bádání. Ivan Petrovič Pavlov.“ To je moje krédo. A ešte, keď sme maturovali, mali sme slohovú prácu s názvom: Kvapka preráža kameň nie silou, ale častým padaním. Čiže nechať sa, ísť vytrvalo. A je to asi tak.

Ďakujeme za rozhovor.

Števo Hečko, Ladislav Levický

Želiezovskí hrobári zviditeľňujú región

Miestna firma, resp. dvaja jej zamestnanci sa nedávno postarali o to, že Želiezovce sa stali známe snáď po celom svete. Nestáva sa to často, navyše nič iné k tomu nepotrebovali, len robí si svoju prácu rýchlo, presne a pocitovo, rovnako ako v uplynulých 13 rokoch.

V novembri sa v Trenčíne konala medzinárodná výstava pohrebných a kremačných služieb s názvom Slovak Funeral 2016. Na výstave sa zúčastnila aj želiezovská spoločnosť Pohrebne služby Peter Pastorok, ktorá získala tretiu cenu za najlepšiu expozíciu. To však nie je všetko. V rámci výstavy sa uskutočnila netradičná súťaž o najlepšie družstvo pohrebného remesla, čiže súťaž v kopaní hrobov, ktorej sa zúčastnili súťažiaci z krajín V4 – okrem domácich z Česta, Maďarska a Poľska. Za najkratší čas, len 54 minút, vykopalo hrob podľa daných požiadaviek družstvo v zložení Ladislav a Csaba Skladanovci, pracovníci Pohrebnej služby Peter Pastorok. Prekonali tak rekord z roku 2014, keď víťazné družstvo zvládlo vykopať hrob za takmer dvojnásobný čas – 95 minút.

„Naša firma začala svoju činnosť v roku 2003 so štyrmi zamestnancami. Bratia Skladanovci boli medzi nimi. Osem rokov bola

správcom želiezovských cintorínov. V roku 2008 sme otvorili pobočku v Kalnej nad Hronom, o 4 roky neskôr aj v Leviciach. Od roku 2011 sme výhradným slovenským distribútorom rakiev a urien spoločnosti Karsol. Dnes pôsobíme na 70 cintorínoch, sme odborným garantom na 45 cintorínoch. Náš tím tvorí 15 ľudí,“ predstavuje svoju firmu Peter Pastorok. Dodáva, že bratia Skladanovci, ktorí pochádzajú z Farnej, tvoria spoľahlivý, zohratý tím a svoju prácu považujú za poslanie.

Správa o úspechu želiezovských hrobárov obletela prakticky celý svet, informovali o nej médiá ako The Guardian alebo agentúry Reuters a AP. V Trenčíne si bratia Skladanovci slávu a víťazstvo vydobyli nielen rýchlosťou, ale aj dodržaním predpísaných rozmerov a celkovou estetikou vykopaného hrobu. Ako organizátor súťaže pre médiá povedal, cieľom

súťaže bolo vyzdvihnúť česť hrobárskej práce, spopulárniť toto povolanie a poukázať na jeho serióznosť. Bratia Skladanovci tento cieľ splnili na výbornú a ako sa pre médiá vyjadrili, svoju prácu si ctia a majú ju radi. Víťazstvo v súťaži považujú za akési vyvrcholenie uznania svojho povolania, ktoré je občas, za krásneho počasia, keď popri tvrdej práci môžu prehodiť aj pár slov, dokonca možné považovať za robotu snov. (ik)

Čarovná príroda na plátnach troch výtvarníkov

„Spolu sme ešte nevystavovali. Alexander Začka bol mojim kolegom, pracovne som do styku prichádzala aj s Máriou Pálovou. Poznali sme sa, len sme o sebe nevedeli, že malujeme,“ povedala nám Anna Maďarová o výstave diel troch levických výtvarníkov pod názvom Čarovná príroda. Výstavu v Dome kultúry v Želiezovciach 15. novembra otvorila Sylvia Plizgová, prítomným sa prihovorila aj riaditeľka Regionálneho osvetového strediska v Leviciach Alžbeta Sádovská. Anna Maďarová svoj talent rozvíjala spočiatku samoštúdiom, neskôr pod vedením skúsených výtvarníkov, vystavovala na viacerých spoločných výstavách a má za sebou autorskú výstavu v Galérii Jozefa Nécseyho v Leviciach a umiestnenie na regionálnom kole celoslovenskej súťaže Výtvarné spektrum. Na želiezovskej výstave sa prezentovala najmä maľbami kvetov. „Milujem kvety. Hovorí sa, že odtrhnutý kvet je mŕtvy kvet, ale ja si myslím, že zachytením na maľbe zostane na veky,“ povedala.

Alexander Začka sa kresleniu a maľovaniu venuje od mladosti, toto bol však jeho výstavný debut. „Malujem krajinky, prírodu, miesta, kde som bol, ale čerpám aj z fotografií. Výhradne maľujem olejovými farbami. Toto je moja prvá výstava a týmto dvom dámam som vďačný, že ma zobrali do partie.“

Mária Pálová je tiež výtvarným samoukom, má za sebou komornú výstavu v levickej čajovni a vystavovala aj v rámci benefičnej aukcie Art for help. „Vždy som maľovala väčšinou prírodu, pokojnú vodu v mŕtvych ramenách riek. Vždy ma fascinoval odraz stromov na vodnej hladine. A tiež slnko, ktoré

je najkrajšie, keď sa zvečierieva alebo keď svítá. To všetko mávam vo svojich obrazoch. Možno to niekto nepovažuje za umenie, ale mne je to jedno, pretože umením je samotná príroda a ja ju len trošku kopírujem,“ dodáva s úsmevom Mária Pálová.

Vernisáž výstavy plnej prírodných scenérií dopĺňali gitarové improvizácie v podaní Györgya Mészároša, gitaristu levickej skupiny Gero Band.

(šh)

Zo života ZŠ Želiezovce

Deň úcty k starším

Stalo sa tradíciou, že v októbri žiaci Základnej školy Mierová 67 v Želiezovciach navštevujú dôchodcov v Domove dôchodcov v Želiezovciach. Aj v tomto roku ich 26. októbra svojimi básňami, spevom a tancom potešili žiaci II. B triedy a žiačky štvrtého ročníka pod vedením p. uč. Bielíkovej a žiaci III. oddelenia ŠKD, ktorých pripravovala p. vychovávateľka Gundová. Program zaznamenal veľký úspech a vyústil do spoločnej zábavy.

Deň jablka, Deň mlieka

Zdravie je v dnešnej uponáhľanej dobe u človeka často na pokraji záujmu. Preto je potrebné prostredníctvom aktivít deťom neustále pripomínať jednoduché a dostupné prostriedky, ktoré ho podporujú. V tomto roku sa Základná škola, Mierová 67 v Želiezovciach zapojila do svetového programu zdravej výživy Deň mlieka 28. septembra a Deň jablka 21. októbra pod dohľadom p. uč. Valentkovej, p. uč. Bilovej, p. uč. L. stupňa, p. vychovávateľiek v spolupráci so školskou jedálňou. Prostredníctvom rozhlasových relácií, ochutnávky a vystaveným výtvarným prácam žiakov I. stupňa na chodbách školy a v školskej jedálni, si žiaci uvedomili dôležitosť starostlivosti o vlastné zdravie.

Miroslava Bielíková

Spokojnosť s jarmokom

Tohtoročný železovský Ondrejský jarmok bol hodnotený ako jeden z najvydarenejších jarmočných podujatí ostatného obdobia, aspoň čo sa týka pohľadu organizátora. Kým nakupujúci a návštevníci hodnotia na jarmoku šírku sortimentu, výskyt zaujímavého tovaru a cenové hladiny artiklov, predajcovia pri svojom hodnotení vychádzajú najmä z počtu zákazníkov a ich ochoty k spotrebe, organizátora zaujíma

počet obsadených a zaplatených jarmočných predajných miest.

Z tohto pohľadu bolo z tohtoročného Ondrejského jarmoku najviac spokojné asi mesto, najmä vzhľadom na miestami nepriaznivé počasie. Kým piatok všeobecne

prial návštevníkom aj predajcom, sobota už taká priateľská nebola, slabé predpoludňajšie zrážky vystriedal poobede intenzívny dážď, ktorý nasadil bodku za jarmočným nakupovaním.

Podľa štatistiky mestského úradu sa počet prihlásených jarmočníkov oproti minulému roku zvýšil len nepatrne, v porovnaní s rokom 2015 sa však zvýšil počet vydaných povolení zo 160 na 201. Zvýšil sa aj rozsah obsadených predajných miest, a to až o 34 %. Kým vlani bolo predajcami obsadených iba 695 metrov, v tomto roku to bolo až 1076. K zvýšeniu prispela aj nová, zvýhodnená sadzba pre remeselníkov. „Predajné miesta boli obsadené na asi 97 % celkovej kapacity 1112 metrov. Aj príjem z dane z užívania verejného priestranstva počas jarmoku bol v porovnaní s predchádzajúcim rokom vyšší o 25 %, čiže asi o 3500 eur. Oproti jarmoku z minulého roka, počas ktorého mesto zaznamenalo príjem vo výške 11 500 eur, bol z tohtoročného podujatia zaevidovaný príjem vo výške 15 000 eur. Pri kontrolách boli zistené len mierne nedostatky, pokutu bolo nutné udeliť len v jednom prípade, kým v minulom roku sme pokutovali v 13 prípadoch. Tohtoročný

jarmok považujem v porovnaní s rokom 2015 na základe vyššej účasti a vyššej zaplatenej dane za úspešný,“ povedal riaditeľ jarmoku Ladislav Benčík.

Zostáva snáď len dodať, že tradičné „vyplakávanie“ predajcov z neochoty zákazníkov nakupovať ani sťažnosti návštevníkov na úzky sortiment tento rok akosi nebolo počuť, a tak, aj keď s istou dávkou indukcie, môžeme predpokladať, že s Ondrejským jarmokom v roku 2016 boli spokojní všetci účastníci. (ik)

O advente

Advent je liturgické obdobie pred vianocami. Trvá 4 týždne. Jeho symbolom je adventný veniec. Sú na ňom 4 sviečky, ktoré predstavujú 4 nedele. Každú nedeľu zapálujeme o jednu sviečku viac – s približujúcimi sa Vianocami pribúda aj svetlo na adventnom venci. Symbolizuje príchod svetla Ježiša Krista do tmy, v ktorej sa nachádza človek bez Boha. V advente si pripomínáme očakávanie príchodu Mesiáša a udalosti, ktoré súvisia s Ježišovým prvým príchodom. Tiež sa pripravujeme na jeho druhý slávny príchod na konci sveta.

V advente sa pripravujeme s deťmi na koledovanie podľa projektu Dobrej noviny, aby sme našimi koledami mohli potešiť starších alebo bezvládných. Tento rok bude chodiť koledovať aj maďarská skupina. Kto bude chcieť privítať koledníkov, môže sa prihlásiť v kostole. Budú chodiť 29. decembra. Alžbeta Klenková, katechéta

Odporúča sa rozmyšľať...

Asi málokto pochybuje o tom, že pre človeka, ktorý sa chce orientovať v súčasnosti a v budúcnosti, je dôležité poznať históriu. Spoznať časť našej novodobej histórie mala pomôcť aj výstava pod názvom Anna Franková - odkaz dejín dneška.

V čom však spočíva ten odkaz? Ako by malo znieť ponaučenie?

V súčasnosti sa až príliš často skloňuje slovo fašizmus a niektoré ďalšie súvisiace pojmy (nacizmus, rasizmus, extrémizmus, xenofóbia...). Upozorňuje sa na to, že Európe hrozí niečo podobné, ako pred 75 rokmi. Nie je však jasné, kto všetko predstavuje túto hrozbu. Sú to len sympatizanti niektorých historických osobností a symbolov, alebo aj nositelia určitých myšlienok a názorov? A ktoré sú tie nebezpečné myšlienky a názory? Niektorí čakajú návrat histórie pod znamením hákového kríža, väčšina z nich však tuší, že ten návrat bude omnoho sofistikovanejší. A tak hľadajú. Za nebezpečných považujú tých, ktorí ponúkajú príliš jednoduché riešenia, a podozrievajú ľudí vyznávajúcich národné tradície, tradičnú rodinu a podobne. A neustále sa pritom odvolávajú na odkaz histórie.

Z histórie vieme, že demokracia je hľadanie riešení i kompromisu medzi zástancami rôznych názorov, a zakladá sa na dialógu. História ukázala aj to, že príchystým používaním niektorých slov a slovných spojení

sa z nich stáva klišé a tým sa stráca ich pôvodný zmysel i účinok. A ak sa používajú prisilné slová na označenie zástancov iného názoru, strácame partnera do demokratickej diskusie.

A nie tak dávna história ukázala, že úspech tzv. extrémistov býva podporovaný najmä zlyhaním demokracie a neschopnosťou tzv. demokratických elít viesť otvorený dialóg. S históriou je to ťažké, keď sa ju kdekoľvek snaží interpretovať po svojom, vyberať si z nej, čo sa mu hodí a ignorovať, čo sa mu nehodí. A tak je to aj s odkazmi dejín dneška.

Študenti železovského gymnázia sa na záver prehliadky výstavy prihovoriili deviatakom: „Vy dobre viete, že rozmyšľanie bolí. Poznáte to na sebe, keď celý deň sedíte v triede, aké je to ťažké. Je známe, že rozmyšľanie je veľmi namáhavé. Preto to veľa ľudí nerobí. Ale odporúča sa rozmyšľať...“

Ak sa tohto odkazu budú v živote držať, s našou budúcnosťou to možno nebude až také zlé... Števo Hečko

Výstava o najznámejšom denníku

Od 7. októbra do 4. novembra bola na Gymnázium v Želiezovciach inštalovaná výstava s názvom Anna Franková - odkaz dejín dneška. Putovná výstava je formou realizácie vzdelávacieho projektu, ktorý realizuje Nadácia Milana Šimečku v spolupráci so strednými školami.

Príbeh mladého nemeckého dievčaťa židovského pôvodu, ktoré sa počas druhej svetovej vojny ukrývalo so svojou rodinou v Amsterdame, vyrozprával svet jej denník. Úkryt bol nacistami odhalený až v auguste 1944, krátko pred koncom vojny. Pätnásťročná Anna Franková zahynula v koncentračnom tábore tesne pred oslobodením. Jej denník sa zachoval a po knižnom vydaní sa stal bestsellerom preloženým do vyše 60 jazykov.

Expozíciou bolo menšie bludisko grafických panelov s množstvom fotografií s popismi, výstavou sprevádzali zaškolení študenti. Pri našej návšteve sa venovali skupine žiakov 9. ročníka ZŠ.

Výstava možno niekoho z nich podnieti k prečítaniu si knihy, či aspoň k pozretiu si niektorého z filmových spracovaní. Alebo aspoň k malému zamysleniu.

Na rozdiel od kapitoly z dejepisu tu ide len o jeden skutočný príbeh zmareného sna mladého človeka. Na pozadí tisícov iných, rovnako skutočných... (šh)

Z denníka Lajosa Túróczyho...

17. októbra 1944

Dnes večer som sa snažil ako-tak spísať krátke zhrnutie dlhého leta. Najbližšie sa budem snažiť pekné leto zhrnúť lepšie. Lajos Túróczy

Príbeh leta

O príležitosti na trávenie času nemohla byť núdza. Tohtoročné krásne leto prebehlo veľmi rýchlo a milo. Leto sa začalo celkom neskoro, i tak ale bolo pekné. Zúčastnil som sa všetkých druhov zábavy. K nim sa pridala nová zábava, a to protivzdušné hliadky. Často sme ich sledovali aj pol dňa. Aj takto sme toto leto trávili čas.

Počasie. Mne takmer vždy vyhovovalo. Zamračené, slnečné, veterné, vždy sa menilo. Rastlinám to vyhovovalo, na kúpanie nebolo najlepšie. V počasí sa mohol kochať každý.

Prac som sa v tomto roku zúčastnil dosť často. Pracoval

som na poli, na roliach doma aj inde. V týchto časoch by mal mať každý povinnosť pracovať. Z tohtoročných prác sa mi veľa spomienok viaže k poľným prácam. Tento rok sme spojzdnili hrablovací stroj. Vždy som na ňom pracoval ja. Robil som aj pri mlátení. Práca šľachtí.

Kúpanie. Tento rok to bolo priemerné. Bolo to krátke, ale veľmi dobré. V ostatnom období som bol často pri Hrone. Najčastejšie som sa kúpал pri železnom moste. Už celkom dobre skáčem šípku. Popri kúpaní som sa aj člnkoval, a to v člene s názvom Édes. Je to celkom dobrý čln. Budúci rok si člnkovanie budem užívať už na vlastnom člene. Pri kúpaní som mal pár dobrých zážitkov. Dobrá pečená kukurica. Keď aj na budúci rok bude toľko príležitostí na kúpanie ako tento, nebude problém. Mojm hlavným plánom je, že si v zime vyrobím dobrý čln. Našiel som si najlepšie

miesto na kúpanie, a to pri železnom moste. Ak sa bude dať, aj na rok tam budem chodiť.

Lietadlá prelietavajú nad nami často. Veľa som toho videl tento rok. Aj vojna je veľmi rozmaniatá. V chotári zostrelili nemecké lietadlo. V noci sme toho videli veľa. Raz svietilo nad nami 9 Stalinových sviec. Aj bomba u nás padla. Už nebudem písať o lete. Čo som vynechal (veľa vecí), z času na čas doplním.

Želiezovce, 25. októbra 1944

Na veľké poľutovanie sme sa zobudili do daždivého počasia. Daždivé počasie rozhodlo o tom, či bude obaračka. Dnes teda nič nebude. Pracujeme doma. Dnes som doplnil chýbajúce zápisy v denníku. Je s tým veľa trápenia. Dnes som prvýkrát videl doma pána učiteľa Kecha. Zajtra idem do „Domobrany“ napriek tomu, že je obaračka. Včera som pil prvýkrát v tomto roku mušt. Dnes rečníl v rozhlase Ferenc Rajniss. Včera bolo zhotovených niekoľko fotografií, vydarili sa. Ujo Pista práve prišiel z frontu. Lajos Túróczy

Želiezovce, 27. októbra 1944

Najprv by som sa chcel zmieniť

o včerajšej obaračke. Skoro ráno sme vyšli na viničný vrch. Najprv pred nami prebehol zajac, predsa sme mali šťastie. Vo vinici je veľa divých zvierat. Najmä srniek. Videli sme mnoho vypasených, pekných srniek. Vo viniciach sme boli druhí. Dobrá obaračka, ale veľa je na zemi. Obaračkový nástup prerušil prebehujúci zajac a hlas bažantov. Do poludnia sme takmer nazbierali za voz. Ja som prišiel domov, opustil som obaračku, lebo namiesto otca som mal ísť do domobrany. Celé odpoľudnie som bol tam. Podvečer sme si vyšli: dvakrát som strieľal. Teraz by som chcel písať o dnešnom dni. Je daždivé, studené počasie. Odstraňovali sme škrupe a plnili sme mušt, resp. víno do sudov. Včera prebiehala príprava dobrého muštu.

Každý večer chodím do kostola. Včera od nás narukovalo niekoľko 18-ročných (26-iek), medzi nimi aj Géza Molnár. Je tu zlé počasie. Domobrana je dobrá vec, najmä keď sme vonku v chotári. V Maďarsku zatvorili všetky školy, ani naša škola nie je otvorená. Maďarsko prežíva ťažké časy. Pripravujú mi nové šaty a zimný kabát. Doma je už nuda.

Knižnica v stredu do šiestej, ponúka aj knihy na želanie

Začiatkom tohto roka Mestská knižnica v Želiezovciach vyzvala obyvateľov nášho mesta na darovanie novších kníh do knižničného fondu. Do konca októbra 2016 bolo do knižničného fondu zapísaných 213 darovaných kníh. „Všetkým, ktorí knihy darovali, knižnica ďakuje. Kníh bolo darovaných samozrejme viac, pri výbere do knižničného fondu však knihy podliehajú určitým kritériám. Ostatné knihy sú k dispozícii v knižnom kolotoči, z ktorých si obyvatelia môžu vybrať a odniesť knihu domov,“ oznámili pracovníčky mestskej knižnice.

Inštitúcia, ktorá bola v tomto roku začlenená do organizačnej štruktúry mestského úradu, získavala počas uplynulého roka knižky do svojho knižničného fondu aj iným spôsobom – vďaka dotácii získanej z Fondu na podporu umenia. „Mestská knižnica v Želiezovciach ďakuje za poskytnutie finančných prostriedkov v roku 2016, ktoré získala v rámci projektu KNIŽKY - stáby šibnutím čarovného prútika. Dotácia vo výške 1000 eur je použitá na nákup nových kníh. Z poskytnutej dotácie sa už časť prostriedkov vyčerpala, bolo nakúpených zatiaľ 58 kníh v slovenskom aj maďarskom jazyku vo výške 537,64 €. Zvyšok sa dočerpá do konca marca budúceho roka,“ dodali pracovníčky Sylvia Plizgová a Jana Beníková. Ako sprievodná aktivita k projektu pribíha prieskum k nákupu nových kníh, ktorý môžu registrovaní čitatelia vyplniť priamo v knižnici. Pracovníčky knižnice žiadajú čitateľov, aby dotazníky so svojimi tipmi na konkrétne knihy vyplnili čím skôr.

Od novembra 2016 sa menili aj otváracie hodiny knižnice. Boli upravené podľa návštevnosti čitateľov, podobne ako to majú knižnice v podobných mestách. „Knižnica je otvorená v stredu až do 18:00 hodiny, čo je pozitívna správa pre tých, ktorí ju doteraz nemohli navštevovať kvôli práci. Takýto dlhší deň si čitatelia žiadali aj v tohtoročnom prieskume,“ skonštatovali železovské knihovníčky. (ik)

Svodovské posedenie so seniormi

V jedno sobotné októbrové popoludnie zorganizovalo Občianske združenie Svodov pre svodovských seniorov posedenie pri príležitosti mesiaca úcty k starším. Posedenie sa konalo vo vynovenej sále kultúrneho domu, ktorá prešla nutnou opravou elektriny. Mesto dalo do poriadku elektrinu a Občianske združenie Svodov zo svojich zdrojov úpravu celej sály. Opravili sa narušené a opadané omietky, celá sála sa vymaľovala, poupratovala, zavesili sa nové záclony.

Do krásne pripravenej sály prišli naši hostia - svodovskí seniori. Naše pozvanie prijalo vyše tridsať z nich. Prijemné posedenie spestrili svojim programom speváci z Nového Tekova, ich harmonikár nás zahrnul množstvom vtipov a krásnych pesničiek, zábava a neutíchajúci smiech boli znakom toho, že do svodovského kultúrneho domu opäť zavítala dobrá nálada a pohoda.

O občerstvenie, kultúrny program, malé darčeky a kvety pre našich hostí sa postaralo Občianske združenie Svodov. Podujatie bolo organizované i s finančným príspevom Mesta Želiezovce. Pri harmonike, peknej pesničke, spomínaní, voňavej káve či zákusoch sme posedeli s našimi seniormi niekoľko hodín. Ďakujeme im za pekne strávené chvíle. Vážime si všetkých, ktorí prijali naše pozvanie a vyjadrili tak úctu nám, ktorí s vďakou a úctou organizujeme tieto podujatia pre tých, ktorí sú nám blízki. Pre našich rodičov, starých rodičov, susedov a známych. Tešíme sa na ďalšie podujatie - Mikulášsky večierok pre svodovské deti a ich kamarátov, ktoré sa uskutoční 10. decembra popoludní.

Občianske združenie Svodov

* Šport *

Rybári slávili jubileum

Miestna organizácia Slovenského rybárskeho zväzu (MO SRZ) v Želiezovciach oslávila v tomto roku 70. výročie svojho založenia. Občianske združenie združuje rybárov zo Želiezoviec a z blízkeho okolia. V súčasnosti má 789 členov, z toho 665 dospelých, 43 v mládežníckom veku a 81 detí.

Jubileum si pripomenuli na slávnostnom zasadnutí, ktoré sa konalo 8. októbra za prítomnosti pozvaných hostí. Predseda MO Ludovít Fuxhoffer vo svojom príhovore opísal doterajšiu činnosť organizácie, pričom pripomenul aj zásluhy jej zakladateľov. Počas sedemdesiatročnej činnosti zanechali rybári v Želiezovciach za sebou kus práce, pričom nie vždy to mali jednoduché. Napriek tomu sa vtedajšie vedenie dokázalo so všetkými nástrahami vysporiadať, aj preto môžu byť miestni rybári na svoju históriu hrdí. V živote miestnej organizácie vyzdvihol skutočnosť, že vo vybudovaní Rybárskeho domu patrila naša organizácia medzi prvé na Slovensku.

Činnosť organizácie spočíva nielen v starostlivosti o vodné nádrže a rybárske revíry na Hrone či Ipli, ale charakterizuje ju aj vysoká spoločenská úroveň a medzinárodná účasť pri organizovaní pretekov, svedčiacich o tom, že želiezovská MO SRZ je modernou organizáciou. Maximálnu pozornosť v súčasnej dobe organizácia venuje práci s mládežou vďaka spolupráci so ZŠ v Želiezovciach, kde je organizovaný krúžok mladých rybárov. Rybárstvo v našej organizácii prešlo za 70 rokov búrlivým vývojom, čo sa však nezmenilo, je skutočnosť, že pravého rybára nerobí kvalita výstroja, ale prístup, vzťah k rybám, vode a prírode. Týmto slovami poďakoval predseda organizácie všetkým členom organizácie za uplynulých 70 rokov. Zároveň poukázal na kvalitnú spoluprácu s organizáciami Le-

Medzi pozvanými hosťami bol aj primátor mesta Ondrej Juhász a zástupcovia partnerských organizácií

vice, Šahy, Štúrovo. Poďakovanie patrilo aj všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom podporovali a podporujú miestnu organizáciu, aby mohla naplňovať svoje ciele a úlohy.

(MO SRZ)

Tri štúrovské, jeden želiezovský triumf O pohár Duklianskych hrdinov

Strelecký klub MAGNUM Želiezovce usporiadal na strelnici v Želiezovciach strelecký parkúr za účasti strelcov z troch okresov Nitrianskeho kraja. O pohár na počesť dukelských hrdinov sa súťažilo v dvoch disciplínach, a to VPi (velkorážna pištoľ) na 15 metrov a MPi (malorážna pištoľ) na 15 metrov. Strelci boli zaradení do dvoch kategórií: muži a ženy. Súťaž bola organizovaná v spolupráci so ZO Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov ako úvodný, prvý ročník

súťaže venovanej hrdinom karpatsko-duklianskej operácie. Bojov sa zúčastnili aj mladí muži z nášho regiónu a niektorí z nich zahynuli. Streleckou súťažou si ich bojové hrdinské činy pripomenulo 32 súťažiacich.

U mužov vo VPi zvíťazil Juraj Varga zo Štúrova, keď dosiahol 276 bodov z 300 možných. Druhý bol Milan Vékony zo Svodova s 270 zásahmi a tretí Jozef Hubert zo Želiezoviec s 263 zásahmi (viď foto). V MPi zvíťazil tiež Juraj Varga zo

Štúrova keď dosiahol 266 bodov. Druhý skončil Vladimír Žáčik zo Želiezoviec s 265 zásahmi a tretí Milan Vékony s 254 bodmi.

V kategórii žien vo VPi zvíťazila Varga Árpás Angelika zo Štúrova s nástrelom 243 bodov. Na druhom mieste skončila Mária Maturkaničová zo Želiezoviec s nástrelom 229 bodov a na tretej priečke sa umiestnila Adriana Nosianová zo Šurian s nástrelom 183 bodov. V MPi zvíťazila Mária Maturkaničová zo Želiezoviec s nástrelom 249 bodov. Druhá skončila Dominika Haulíková so Štúrova s nástrelom 234 bodov, tretia Adriana Nosianová dosiahla 195 zásahov.

Výsledky súťaže slávnostne vyhlásil Jozef Haller, hlavný rozhodca podujatia. Vecné ceny a diplomy odovzdali Edita Pomposová, členka výboru ZO ZSPB, Ida Žáčiková, členka výboru Športovo-streleckého klubu Magnum a Ludovít Priekopa.

(LV, JV)

Želiezovskí šachisti v strede tabuľky

Hráči Šachového klubu TJ Slovan Želiezovce sa zúčastňujú bojov o majstrovské body v 4. lige, skupine B12. Od začiatku sezóny odohrali štyri stretnutia. V dvoch prípadoch utrpeli prehru, proti C družstvu Bátorových Kosíh a D družstvu Komárna. V 3. kole zdolali hráčov Šiah, v štvrtom uhrali

nerozhodný výsledok v Svätom Petri. Ďalšie kolo sa uskutoční až v budúcom roku – 15. januára 2017.

Najúspešnejším hráčom družstva z pohľadu bodového hodnotenia je Ján Dorot, ktorý zo svojich štyroch partii získal

Tabuľka po 4. kole:

Por.	Družstvo	Partie	+	=	-	TB1	TB2	TB3
1.	B. Kosíhy C	3	3	0	0	9	19,5	0
2.	KŠC Komárno C	4	3	0	1	9	18,0	0
3.	N. Zámky C	3	3	0	0	9	16,5	0
4.	Želiezovce	4	1	1	2	4	14,5	0
5.	KŠC Komárno D	3	1	0	2	3	7,5	0
6.	ŠK Svätý Peter	3	0	1	2	1	10,5	0
7.	MŠK Šahy	4	0	0	4	0	9,5	0

3,5 bodu. Poradie úspešnosti ďalších hráčov: Dušan Forbak 2,5 bodu zo 4 partii, Attila Mézes 2 body z 2 partii, Róbert Polcsák 1,5 bodu z 2 partii, István Farkas 1,5 bodu zo 4 partii. Ján Kollár, Ján Machník a Ladislav Garaj získali z 3 partii po jednom bode, Jozef Kovács 0,5 bodu z 2 partii. Výsledky: Želiezovce – Bátorové Kosíhy C 2,5:5,5; Komárno D – Želiezovce 5:3; Želiezovce – Šahy 5:3; Svätý Peter – Želiezovce 4:4.

(ik)

FUTBAL

V. liga – dospeli – východ

Želiezovce – Komjatice 2:2 (1:1)

S. Rotík, G. Benčík

IV. liga – U 19 starší dorast – juhovýchod

Želiezovce – Ivanka pri Nitre 6:1 (3:1)

D. Páchnik 3, L. Svancár, X. Rigler, vlastný

(ik)

Mesto Želiezovce

Mestský úrad Želiezovce, ul. SNP č. 2, IČO: 00307696

v y h l a s u j e

v zmysle § 9 a) ods.1 písm. a) zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí
v znení neskorších predpisov

obchodnú verejnú súťaž**na odpredaj nehnuteľného majetku v katastrálnom území Želiezovce:**

– parc. C-KN č. 274/3 – ostatné plochy o výmere 8 707 m², vyšpecifikovaná geometrickým plánom č. 36648906-311/2016.

Nehnuteľnosť sa nachádza na ul. Mierovej, v centre mesta.

Podmienky obchodnej verejnej súťaže sú zverejnené na webovej stránke mesta www.zeliezovce.sk.

Mesto Želiezovce

Mestský úrad Želiezovce, ul. SNP č. 2, IČO: 00307696

v y h l a s u j e

v zmysle § 9 a) ods.1 písm. a) zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí
v znení neskorších predpisov

obchodnú verejnú súťaž**na odpredaj nehnuteľného majetku vedeného katastrálnym odborom****Okresného úradu Levice v katastrálnom území Svodov na LV č. 1 ako:**

– parc. C-KN č. 125/2 – orná pôda o výmere 2 503 m².

Nehnuteľnosť sa nachádza v okrajovej časti intravilánu k. ú. Svodov.

K predmetnej parcele nie je vybudovaná prístupová komunikácia a nie sú z nej dostupné inžinierske siete. Dobudovanie prístupovej komunikácie a prístupov k inžinierskym sieťam zo strany mesta Želiezovce plánované nie je.

Podmienky obchodnej verejnej súťaže sú zverejnené na webovej stránke mesta www.zeliezovce.sk.

Szódói rendezvény időseknek

A Szódó polgári társulás az egyik októberi szombat délután az idősek tisztelőténék hónapja alkalmából találkozózt szervezett a helyi nyugdíjasok részére. Az eseménynek a kultúrház felújított nagyterme adott helyet. A villanyvezetékeket a város javíttatta meg, a nagytermet pedig a Szódó polgári társulás tette rendbe saját forrásokból. A munkák során kijavították a meghibásodott vakolatot, kifestették és kitakarították a termet, amelyet azóta új függönyök díszítenek.

Vendégeinket – a szódói nyugdíjasokat szépen előkészített teremben fogadtuk. Meghívásunkat több mint harmincan fogadták el. A kellemes délutánt az újbársi énekesek műsora színesítette, harmonikásuk egy sor viccel és nótával örvendeztetett meg bennünket. A jó hangulat és a szünni nem akaró nevetés arról árulkodott, hogy a szódói kultúrházba beköltözött a jókedv és az elégedettség.

A frissítőkről, műsorról, kis ajándékokról és a nyugdíjasoknak szánt virágokról polgári társulásunk gondoskodott. A rendezvényt Zseliz város pénzügyi hozzájárulásával szerveztük meg. A harmonika, szép nóták, emlékezősek, illatos kávé és sütemény mellett több órát töltöttünk együtt seniorainkkal. Köszönjük nekik a velük töltött pillanatokat. Tiszteljük mindazokat, akik elfogadták meghívásunkat, és megtiszteltek minket, amiért köszönettel és tisztelettel rendezzük az ilyen jellegű rendezvényeket a hozzánk közel állók számára. Szüleinknek, nagyszüleinknek, szomszédjainknak, ismerőseinknek. Örömmel várjuk a következő rendezvényt, a szódói gyerekek és barátai számára rendezett Mikulás-napot, amely december 10-én valósul meg.

Szódó polgári társulás

Kronika - Krónika

Prišli na svet – Világra jöttek

13. 11. Filip Kokoška, 17. 11. Skarlet Lakatošová, 18. 11. Sebastian Tomašovský, 21. 11. Matej Rovňaník, 30. 11. Miroslov Kriška, 8. 12. Samuel Bielik (všetci Želiezovce)

Sľúbili si vernosť – Hűséget esküdtek

12. 11. Peter Belák (Želiezovce) – Jana Koperdákova (Želiezovce), 30. 11. Juraj Németh (Keť) – Ildikó Kozáková (Želiezovce)

Gratulujeme – Gratulálunk

50		70	
I. Baranyaiová	30. 12.	O. Hebixer	24. 12.
H. Gulyášová	26. 12.	J. Hrušková	22. 12.
K. Hanzóová	02. 12.	M. Tóth	18. 12.
J. Lešťan	07. 12.		
I. Nagyová	30. 12.	80	
J. Nagyová	29. 12.	M. Deáková	16. 12.
J. Tomasovszký	14. 12.	A. Líšková	09. 12.
		H. Mokošová	20. 12.
60		A. Plešínská	24. 12.
G. Balog	04. 12.	E. Potocká	12. 12.
J. Beňo	23. 12.	E. Uhljarová	01. 12.
J. Kardos	17. 12.		
J. Németh	20. 12.	90	
I. Szabová	19. 12.	I. Trnavská	17. 12.
J. Tóth	15. 12.		
M. Valachová	21. 12.		

Opustili nás – Elhunytak

4. 11. Ján Masný (Želiezovce, 80. r.), 6. 11. Dezider Drozdík (Želiezovce, 85 r.), 11. 11. Helena Hajdamárová (I. Sokolec, 83 r.), 13. 11. František Elzner (Svodín, 83 r.), 14. 11. Július Molnár (Želiezovce, 65 r.), 15. 11. Amália Lakatošová (Levice, 70 r.), Alžbeta Kohútová (Želiezovce, 93 r.), 21. Helena Vargová (Čata, 100 r.), 28. 11. Jolana Kišová (Levice, 84 r.), 7. 12. Helena Dobrovoľná (Želiezovce, 75 r.)

Želiezovský spravodajca

Mesačník mesta Želiezovce. Vydáva: Samospráva mesta Želiezovce, IČO: 00 307 696

Číslo registrácie: EV 3292/09, ISSN 1338 9327

Šéfredaktor: Ladislav Levický

Jazyková úprava: RNDr. Géza Horváth, Mgr. Štefan Hečko

Kontakt: Mestský úrad Želiezovce, SNP 2, tel. 036/772 11 70, e-mail: 93701@pobox.sk

Tlač: MsÚ Želiezovce

Názory uverejnené v novinách nemusia odrážať stanovisko redakcie.

Zselízi Hírmondó

Zseliz város havilapja. Kiadó: Zseliz Város Önkormányzata, nyilvántartási szám: 00 307 696

Lapnyilvántartási szám: EV 3292/09, ISSN 1338-9327

Főszerkesztő: Levický László

Olvasószerkesztők: RNDr. Horváth Géza, Mgr. Štefan Hečko

Szerkesztőség: Zselizi Városi Hivatal, Sznf u. 2, tel. 036/772 11 70, e-mail: 93701@pobox.sk

Nyomda: Zselizi Városi Hivatal

A lapban közölt vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét.

Počítadlo stavu mestskej kasy

Položka	31. 12. 2013	31. 12. 2014	31.12. 2015	30. 11. 2016
Zostatky na bankových účtoch	103 707,20 €	38 716,00 €	139 198,49 €	913 059,86 €
Závazky voči dodávateľom	141 672,48 €	115 466,64 €	89 239,29 €	15 477,00 €
Dlhodobé investičné úvery	1 576 398,68 €	1 371 866,68 €	1 106 270,68 €	1 486 810,00 €
Zadlženosť na obyvateľa	220,50 €	193,54 €	157,61 €	-

Vedenie jednoduchého účtovníctva a spracovanie daňových priznaní (typ A, B) – výhodne. Želiezovce. 0914 252 899 (16-23)

Mestská knižnica v Želiezovciach ďakuje Fondu na podporu umenia za poskytnutie finančných prostriedkov v roku 2016, ktoré získala v rámci projektu „Knižky – sťaby šibnutím čarovného prútika. Dotácia vo výške 1000,- € bude použitá na nákup nových kníh. Ako sprievodná aktivita k projektu prebieha prieskum k nákupu nových kníh, do ktorého sa registrovaní čitatelia môžu zapojiť priamo v knižnici.

„Projekt podporil z verejných zdrojov Fond na podporu umenia.“

BRÚSENIE

nožov, nožníc, dlát, sekier a iné

V priestoroch Záložňa Gold
na ulici Mierovej č. 18 v Želiezovciach.

u. fond
na podporu
umenia

UNI PARKET
Erik Kyseľ

Želiezovce - Svodov 108

pri hlavnej ceste • 0903 274 703

VÁM PONÚKA

NAJVÄČŠÍ VÝBER

- laminátových parkiet:
korkové, keramické a laminátové
- interiérové a fasádne farby
- polystyrénové lišty, rozety
- prechodové a schodové lišty

**AKCIA NA INTERIÉROVÉ DVERE
+ ZÁRUBNE A KĽUČKY**

**VŠETKO
ZA SUPER
CENY**

Centrum voľného času Želiezovce oznamuje deťom a mládeži, že v stredu 28. 12. 2016 o 9:00 hod. sa uskutoční turnaj v counter-strike a vo štvrtok 29. 12. 2016 o 9:00 hod. sa bude konať vianočný turnaj v stolnom tenise v priestoroch CVČ.

Pozvánka

Občianske združenie Ferenca Dudicha – Dudich Ferenc polgári társulás každého srdečne pozýva na historickú prednášku profesora archeológie, rodáka z Hronoviec Mgr. Petra Tótha, PhD. s názvom „Hronovce vo svetle najnovších nálezov zo 4. tisícročia pred n. l.“, ktorá sa bude konať 16.12.2016 o 18:00 hod. v Obecnej knižnici v Hronovciach (Poštová ulica č. 9). Vstup je bezplatný. Spoluautormi prednášky sú archeológovia Mgr. Silvia Bodoriková, PhD. a Mgr. Zora Bielichová. Okrem interaktívnej prezentácie budú môcť diváci vidieť aj dobové archeologické nálezy. Podrobné info o prednáške nájdete na Facebooku v skupine „Lekér city“.

Bc. Gábor Juhász

Knižné novinky Mestskej knižnice (☎ 7711000):

Martin, George R. R.: Pieseň ľadu a ohňa - séria, diely 1-4 (Tatran 2014-2016)

Pieseň ľadu a ohňa sa odohráva v Sidemich kráľovstvách v Západozemi. Západozem je fiktívny kontinent, ktorého história sa ťahne zhruba 12 tisíc rokov späť.

Karika, Jozef: Tma (Ikar 2015)

Televízny scenárista odchádza na osamelú horskú chatu v Malej Fatre. Chce si oddýchnuť od hektickej práce aj napätého manželstva a vychutnať si pokojnú zimnú atmosféru. Zrazu sa však prihodí čosi nečakané a pobyt sa zmení na desivú nočnú moru.

James, E L: Grey-Päťdesiat odtieňov sivej z pohľadu Christiana Greya (XYZ 2016)

CHRISTIAN GREY má rád kontrolu v každej situácii. Jeho život je usporiadaný, disciplinovaný a absolútne prázdny – až do dňa, keď do jeho kancelárie vpadne pôvabne neohrabaná a éterická Anastasia Steelová.

Knihy pochádzajú z dotácie Fondu pre podporu umenia.

A Városi Könyvtár könyvajánlata (☎ 7711000):

Kalapos Éva - D. A. C. 1. - 5. (Manó könyvek 2013 - 2016)

Unatkozol? Magányos vagy? Vagy csak egyszerűen úgy érzed, az életed egy irtó nagy káosz? Így van ezzel a 16 éves Fellegi Flóra is, aki egy budapesti lakóparkban él elfoglalt apjával és idegesítő öccsével. Lépj be te is a D. A. C. világába, és éld át velünk a kalandokat!

Paolo Coelho – A kém (Athenaeum 2016)

Egy megrontott kislányból lett nagyon kemény nő története A kém. Mata Hari képtelen volt elviselni a női rabság láncait, a rá kiosztott alárendelt társadalmi szerepet. Felismerte a kitörés lehetőségeit, kilépett a sorból, és azt mondta: Nem!

Müller Péter - Örömkönyv (Rivalfény 2016)

Ez a könyv az örömről szól. A mai világban nem érdemes másról beszélni. Ha valaki Örömkönyv-nek olvassa a címét, úgy is érvényes: örömkönyvben is sírunk. Mi az öröm? Ha a nehez, még a nagyon nehez is, könnyűnek érezzük.

A könyvek lakossági adományokból származnak.

kniznicazeliezovce@gmail.com
kniznicazeliezovce.webnode.sk

* Sport *

A helyi horgászok jubiláltak

A Szlovák Horgászszövetség zselízi alapszervezete ebben az évben ünnepelte alapításának 70. évfordulóját. A polgári társulásként működő szervezetet zselízi és környéki horgászok alkotják. Jelenleg 789 tagja van az alapszervezetnek, ebből 665 felnőtt, 43 fiatalos és 81 gyermek.

A kerek évfordulóról ünnepi közgyűlésen emlékeztek meg, amelyet október 8-án tartottak meghívott vendégek jelenlétében. Az alapszervezet elnöke, Fuxhoffer Lajos beszédében méltatta a szervezet eddigi tevékenységét, miközben megemlítette az alapítók érdemeit is. Hét évtizednyi tevékenységük alatt a zselízi horgászok rengeteg munkát végeztek, bár nem mindig volt egyszerű dolguk. Ennek ellenére a vezetőség minden nehézséget le tudtak küzdeni, amiért a szervezet tagjai méltán lehetnek büszkék múltjukra. Említésre méltó pillanatot volt a szervezet életében, hogy Szlovákiában az első között rendelkezünk horgászhalazzal. A szervezet tevékenysége

nem csupán a garami és ipolyi horgászterületekről és víztárolókról való gondoskodásról szól, a magas társadalmi nívó és a nemzetközi részvétellel szervezett rendezvények is jellemzik. Mindez arról árulkodik, hogy a zselízi alapszervezet egy modern társulás. A szervezet maximális figyelmet szentel az ifjúsággal való foglalkozásnak, a szlovák tannyelvű alapiskolában működik az ifjú horgászok szakköre. Szervezetünk fennállásának 7. évfordulója alatt viharos fejlődésen ment át a horgászat, ami viszont nem változott, hogy a jó horgászt nem a felszerelésének minősége, hanem a halakhoz, vízhez, természethez fűződő viszonya határozza meg. Ezekkel a szavakkal köszönte meg a szervezet elnöke a mindenkor tagja tevékenységét. Kiemelte azt is, hogy a szervezet jó kapcsolatokat ápol a levai, ipolysági és a párkányi alapszerveze-

A jubileum alkalmával nemzetközi részvételi horgászversenyt is tartottak.

tekkel. Köszönetet mondott mindenkinek, aki bármilyen módon hozzájárult a zselízi alapszervezet céljainak és feladatainak teljesítéséhez.

(MO SRZ)

Három párkányi, egy zselízi győzelem a duklai hősök emlékversenyén

A zselízi MAGNUM sportlövőklub 32 lövész részvételével nemrég sportlövő-versenyt rendezett a helyi lőtéren. A Nyitrai kerület három járásából érkező résztvevők két versenyágban (MPi – kis kaliberű és VPi – nagy kaliberű pisztoly), 15 méteres távon mérték össze tudásukat. A lövészek két – férfi és női – kategóriában versenyeztek. A duklai hadművellet emléktáborának szánt verseny bevezető évadjának társszervezője a Szlovák Antifasiszta Harcosok Szövetségé-

nek (SZPB) helyi alapszervezete volt.

A férfiak nagy kaliberű pisztoly kategóriájában a párkányi Varga György győzött, miután a lehetséges 300 pontból 276-ot ért el. A második helyen a szódói Milan Vékony végzett 270 ponttal, a harmadik a zselízi Jozef Hubert lett 263 pontos eredménnyel (a felvételen). A kis kaliberű pisztoly férfi kategóriájában szintén Varga György vitte el a pálmát 266 ponttal. A második helyen a zselízi Vladimír Žáčik 265, a harmadikon

Milan Vékony végzett 254 ponttal.

A nők nagy kaliberű pisztoly kategóriájában a párkányi Varga Árpás Angelika diadalmasodott 243 pontos eredménnyel. Mögötte a zselízi Mária Maturkaničová végzett 229 elért ponttal, a harmadik helyet pedig a nagysurányi Adriana Nosianová szerezte meg 183 ponttal. A női kis kaliberű pisztoly kategóriában Mária Maturkaničová szerzett első helyezést, akinek 249 pontot sikerült lőnie. Második helyen a párkányi Dominika Haulíková 234, a harmadikon a 195 pontot szerző Adriana Nosianová végzett.

A versenyeredményeket Jozef Haller, a versenyfőbírája hirdette ki ünnepélyes keretek közt. Az okleveleket és az ajándékokat a SZPB vezetőségi tagja, Pompos Edit, a Magnum sportlövő-klub vezetőségi tagja, Ida Žáčiková és Ludovít Priekopa adta át.

(LV, JV)

A zselízi sakkozók a táblázat közepén

A zselízi TJ Slovan sakk-klub játékosai az idei szezonban a 4. liga B12-es csoportjában gyűjtik a bajnoki pontokat. Az őszi idényben eddig négy összecsapást vívtak. Két esetben vesztesként álltak fel a sakktábláktól a Bátorkeszi C és Komárom D csapata elleni mérkőzés után. A 3. fordulóban Ipolyság gárdáját legyőzték, a negyedikben pedig Szentpéter csapatával értek el idegenbeli döntetlent.

A zselíziek pontszám szerinti legeredményesebb játékosa Dorot János, aki négy partiban 3,5 pontot szerzett. Őt Dušan

Forbak követi 2,5 ponttal 4 partiból, Mézes Attila 2 mérkőzésen 2 pontot, Polcsák Róbert 2 partiban 1,5 pontot, Farkas István 4 játékból 1,5 pontot, Kollár János, Machník János és Garaj László 3 partiból 1 pontot, Kovács József pedig 2 partiból 1 pontot szerzett. Eredmények: Zselíz – Bátorkeszi C 2,5:5,5; Komárom D – Zselíz 5:3; Zselíz – Ipolyság 5:3; Szentpéter – Zselíz 4:4.

A táblázat a 4. forduló után:

	Parti	+	=	-	TB1	TB2	TB3
1. B. Kosihiy C	3	3	0	0	9	19,5	0
2. KŠC Komárno C	4	3	0	1	9	18,0	0
3. N. Zámky C	3	3	0	0	9	16,5	0
4. Želiezovce	4	1	1	2	4	14,5	0
5. KŠC Komárno D	3	1	0	2	3	7,5	0
6. ŠK Svätý Peter	3	0	1	2	1	10,5	0
7. MŠK Šahy	4	0	0	4	0	9,5	0

LABDARÚGÁS

V. liga – felnőttcsapat – kelet

Želiezovce – Komjatice 2:2 (1:1)

S. Rotík, G. Benčík

IV. liga – U 19 ifjúsági csapat – délkelet

Želiezovce – Ivanka pri Nitre 6:1 (3:1)

D. Páchnik, L. Svancár, X. Rigler, öngól

(ik)

Túróczy Lajos naplójából...

1944. október 17.

Ma este igyekeztem félig-meddig összeírni a hosszú nyár rövid összefoglalását. Legközelebb igyekszem már jobban összefoglalni a szép nyárt. Túróczy Lajos

A nyár története

Időtöltésről panasz nem lehetett. Nagyon gyorsan és kedvesen telt az idei szép nyár. Elég későn kezdődött a nyár, de azért szép volt. Minden szórakozásból kivettem a részemet. Újabb szórakozás is kapcsolódott a nyárhoz, még pedig a riadók. Sokszor néztük őket fél napig is. Ilyen időtöltéssel telt el az idei nyár.

Időjárás. Nekem majdnem mindig kedvezett. Borús, napos, szeles mindig váltakozott. Növényeknek igen, de a fürdésnek nemigen volt kedvező. Időjárásban mindenki gyönyörködhetett.

Munkából az idén eléggé kivettem a részem. Dolgoztam

a mezőn, földeken, itthon és máshol. Mostani időben minden embernek kötelessége dolgozni. Az idei munkák közül sok emlék fűződik a mezei munkákhoz. Az idén szereltük fel a gereblelő gépünket. Mindig én dolgoztam a gereblelőn. Cséplésbe is dolgoztam. A munka nemesít.

Fürdés. Közepesen telt el az idén. Rövid, de nagyon jó volt. Sokat lenn voltam az utóbbi időkben a Garamon. Legtöbbször a Vashídnál fürödtem. Már egész jó ugrok fejest is. Fürdés közben csónakáztam is. Mégpedig az Édes nevű csónakon. Elég jó csónak. Jövőre már az enyémen fogom élvezni a csónakozást. Volt egy pár jó élményem a fürdés alkalmával. Jó sült tengeri. Jövőre olyan alkalom lesz a fürdésre, mint az idén, akkor nem lesz baj. Legfőbb tervem az, hogy télen csináljak egy jó csónakot. Megtaláltam idén is számomra a legjobb fürdőhelyet, mégpedig a vashidat.

Jövőre is ha lehet odajárok. Repülőök sűrűn járogattak errefelé. Sok mindent láttam az idén. Háború is nagyon változatos. Egy német gépet lelőttek határunkba. Sok mindent láttunk az éjjel. Egyszer 9 Sztalin gyertya égett felettünk. Egy bomba is esett le nálunk. Most már a nyárról nem írok. Amit kihagytam (sok mindent), majd időközönként pótolom.

Zselíz, 1944. október 25-én

Nagy szomorúságra esős időre ébredtünk. Az esős idő eldöntötte, lesz-e szüret vagy nem. Tehát ma nem lesz semmi. Itthon dolgoztunk. Ma pótoltam az elmaradt napló írásokat. Sok baj van vele. Ma láttam először itthon Kech tanár urat. Holnap „Nemzetörségre” megyek annak ellenére, hogy szüret van. Tegnap ittam először ebben az évben mustot. Ma mondott beszédet a rádióban Rajniss Ferenc. Tegnap készült el egy pár fénykép, amik jól sikerültek. Pista bácsi most jött haza a frontról. Túróczy Lajos

Zselíz, 1944. október 27.

Először is a tegnapi szüretet szeretném egypár szóval méltatni. Kora reggel indultunk ki

a zselízi szőlő hegyre. Elsősorban nyúl szaladt át előttünk, de mégis szerencsénk lett. Nagyon sok vad van idén a szőlőben. Különösen őzek. Szép, jó kövér őzeket sokat látunk. Mi voltunk elsőségre a másodikok a szőlőben. Jó szüret, csak nagyon sok van a földön. Szüreti sorakozót nyúl futása, fácánok kukogása verte fel. Délig félig-meddig megszettünk egy kocsiva. Én hazajöttem, otthagytam a szüretet, mert apu helyett nemzetörségbe kellett menni. Egész délután ott voltam. Este fele mentünk ki: kettőt lőttem. Mostan a mai napról szeretnék írni. Esős, hideg idő van. Héjat pucolunk és mustot illetve bort készítünk el hordókba. Tegnap ment a jó mustkészítés.

Minden este templomba járok. Tegnap vonult be tőlünk egy pár 18 éves (26-os), köztük Molnár Géza is. Rossz idő van erre felé. Jó dolog a nemzetörség, különösen még mikor kinn vagyunk a határban. Magyarországon minden iskolát bezártak, így a mi iskolánk is szünetel. Nehéz időket él Magyarország. Most készül egy új ruhám és egy télikabátom. Nagyon unalmas már itthon.

A könyvtár szerdán hatig tart nyitva

A városi könyvtár ez év elején felkérte városunk lakosait, hogy adományozzanak könyvtárlományába újszerű könyveket. Ez év októberéig 213 újonnan ajándékozott könyvvel bővül az intézmény könyvtárlomány. „Köszönjük az együttműködést minden adományozónak. Természetesen ettől több könyvet kaptunk, de a könyvtárlományba való besorolásnál különböző kritériumokat kell figyelembe venni. A többi könyv szabadon rendelkezésre áll az olvasóknak; kiválaszthatják és hazavihetik belőlük a nekik megfelelőt” – nyilatkozták lapunknak a könyvtár dolgozói.

Az idei év során a városi hivatal szerkezetébe integrált intézmény más úton is szerzett be új könyveket az utóbbi hónapokban. Könyvtárlományát a Művészet Támogatásáért Alap által kapott dotációból is bővítette. „A Zselízi Városi Könyvtár ezúton is köszöni a 2016-ban e szervezettől kapott pénzügyi támogatást, amelynek köszönhetően megvalósíthatja a Könyvek – akár varázspálca suhintásával elnevezésű projektet. Az 1000 euró értékben elnyert pénzügyi támogatást új könyvek vásárlására fordítjuk. A dotáció egy részéből, 537,64 euróból már vásároltunk is 58 szlovák és magyar könyvet. A támogatás fennmaradó részéből jövő év márciusáig vesszük meg a többi könyvet” – tájékoztattott Plizga Sylvia és Jana Beníková. A projekt kísérőtevékenysége egy, az új könyvek vásárlásával kapcsolatos felmérés, amelyben a bejegyzett olvasók a könyvtárban tölthetnek ki. A könyvtár dolgozói arra kérik olvasóikat, hogy ha vannak konkrét könyvekre irányuló tippjeik, azokat minél hamarabb jelezzék a felmérésben.

2016 novemberétől változott a könyvtár nyitvatartása. Más, hasonló méretű városok gyakorlata szerint a látogatások eloszlása alapján módosult. „Könyvtárunk ezentúl minden szerdán 18:00 óráig tart nyitva, ami jó hír azoknak, akik eddig munkaidejük miatt nem tudtak hozzánk ellátogatni. Ilyen, ún. hosszú napot egy korábbi, szolgáltatásokat érintő felmérésben is kértek az olvasók” – közölték a zselízi könyvtárosok.

(ik)

A Franz Schubert Vegyeskar adventi fellépései

Városunk Pro Urbe-díjas vegyeskara számos fellépéssel tarkított, eseménydús év előtt áll. 2017 februárjában ünnepli megalakulásának 35. évfordulóját, de 2017 Kodály-év is lesz (a zeneszerző születésének 135. és halálának 40. évfordulójára emlékezik a művelt világ), a 90 éve született és 25 éve elhunyt Vass Lajosról is megemlékeznek a Kárpát-medence kórusai. 2017 a reformáció éve is lesz, és ha még azt is hozzátesszük, hogy erre az évre esik a Kodály Napok három évenként rendezett országos kórusversenye, akkor nem nehéz elképzelni, hogy a szlovákiai magyar kórusok nem fognak unatkozni. A Franz Schubert Vegyeskarnak arról sem szabad megfeledkeznie, hogy 220 éve született Franz Schubert. Ezek az események mind más-más repertoárt igényelnek. Mindezek ellenére a zselízi kórus sem utasíthatta vissza az adventi meghívásokat.

Advent első vasárnapján a farnadi római katolikus templomban lépett fel a helyi Vox Mirabilis Női Kamarakórus (karnagy: Berek Aranka), a Rozmaring Asszonykórus (Berek Aranka) és a lévai Czegléd Péter Református Gimnázium Énekkarával (Kiss Beáta). Advent második vasárnapján a hontfüzesgyarmati református templomban adott önálló hangversenyt. December 16-án adventi kórustalálkozón vesz részt az ipolysági Magnificat Gyermekkarral, a Szondy György Gimnázium Bartók Béla Vegyeskarával, a Musica Aurea Vegyeskarral az ipolysági római katolikus templomban.

Horváth Géza,

a Franz Schubert Vegyeskar karnagya

A süllyedt kastély legendája

Elkötelezett lokálpatriótaként mind többet foglalkoztat Zselíz, illetve szűkebb-tágabb szülőföldem múltja, ahogy természetszerűen jelene és jövője is. A történelmi tényezők mellett viszont számos olyan legendás misztikum is körbelengi városunk miliójét, melyet véleményem szerint irodalmi kontextusban is érdemes lenne tárgyalni. Így arra vállalkoztam, hogy az egyes legendás történeteket megpróbálom helyenként elrugaszkodva a faktumok talajától, elkalandozva a fantázia határtalan világába, novellák formájában is feldolgozni. Ennek a vállalkozásnak az első példányát ajánlom most Önöknek, mintegy karácsonyi ajándékként mindannak, aki hasonló érzésvilággal viseltet szeretett városunk, Zselíz iránt.

Csonka Ákos

A pirkadó nap első kósza sugarai épphogy betévedtek a fakastély keskeny ablakán, ámbár láttatni még nem sokat engedtek a helyiségben. Csend, sötét és nyugalom honolt a dohos falak között. Csak Majnó morog nyugtalanul szokásához híven a veranda előtt. A bíbor árnyak őt ugyan sosem tudták megtéveszteni, most is pontosan tudta, hogy ideje lenne indulniuk. Tartotta magát a megbeszéltekhez, nem úgy, mint az ülőalkalmatosságon hanyagul terebélyesedő öreg erdész, ki a heves elmélkedés közepette belebóbiskolt mondókájába, pedig szentül hitegette a nagyságos urat, hogy elsőként fog beleszagolni a hajnal illatába. Ezt teszi, amióta csak az esztét tudja, még sosem aludt el ilyen fontos órán, de a gróf minderre ügyet sem vetett, hiszen az István fiú még úgysem volt ott a lovakkal.

Adventről

Adventnek a karácsonyt megelőző, négy hétig tartó liturgikus időszakot nevezzük. Szimbóluma az adventi koszorú, amelyen a négy vasárnapot jelképező négy gyertya található. Minden vasárnap egy gyertyával többet gyújtunk meg – a közelgő karácsony egyre több fényt áraszt a koszorún. Jézus Krisztus eljövételét jelképezi abba a sötétségbe, amelyben az ember van Isten jelenléte nélkül. Adventben a Messiás eljövételére való várakozásról valamint Jézus első eljövételéhez kapcsolódó eseményekről emlékezünk meg. Ugyanakkor készülünk a második, dicsőséges eljövételére az utolsó ítélet alkalmával.

Az adventi időszakban a gyerekekkel a Jó hír projekt alapján készülünk a karácsonyi betlehemezésre, amellyel az időseket és a magatehetetleneket szeretnénk megörvendeztetni. Idén magyar anyanyelvű gyerekekkel is készülünk. Aki december 29-én szeretné fogadni a betlehemezőket, jelentkezhet a templomban.

Klenko Erzsébet, hitoktató

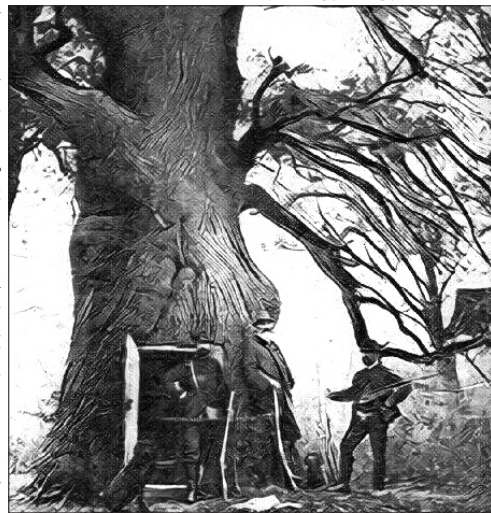
A két középkorú férfi ugyanis még előző este indult útnak, a kastélytól húzódó Garam alatti titkos alagúton, hogy senki se szerezzen tudomást jövetelükről. Szerettek ugyanis lelkileg alaposan felkészülni a vadászat rítusára, mely általában alapos eszmecsere jelentett számukra peszeki és kissallai borok kíséretében.

A gróf viszont szemhunyaszt sem aludt, hajnalhasadta derekán is pőfékelt még párat a pipájából, majd lehúzta utolsó korty rozóját, mielőtt nekiveselkednek a feladatnak. Gyakran töltötte itt az éjszakáit, az öreg tölgyben, amelyet még a nagyapja fedezett fel, s alakított mostani formájára, bár egyes legendák arról is mesélnek, hogy már Mátyás király is megfordult itt a börsönyi vadászatai során, valóságátartamát igazolni viszont még senkinek sem sikerült, igaz, cáfolni sem. A hatalmas, sok száz éves tölgy, tán már a honfoglaláskor is itt állott, némán végignézte a világ örültségeit, mindenkoron testével kínálva oltalmat az arra érdemeseknek.

Kivájt belseje akkora volt, hogy akár tizenketten is elfértek benne. De tizenketten sohasem voltak benn egyszerre, a fakastély – ahogy elnevezték – ugyanis kiváltságos helynek számított. Ide, az erdő közepére járt el megbékélni a világ dolgaitól a nagyvárosi zaj edzette gróf, amikor csak önmagával volt megtárgyalnivalója. Keveseknek engedett ide bebocsátást, a fakastély ugyanis szent hely volt számára. Mintha csak egy másik világban lenne itt, a hatalmas tölgy szívében. Így érezhette magát Jónás is a cethal gyomrában – gondolta, s ezen a hasonlatán mindig jót somolygott, mert meglehetősen találónak

érezte időnként magát párhuzamba állítani a bibliai történettel, hisz tulajdonképpen az öreg tölgy őt is minduntalan hűséggel rejtette el a külvilág elől.

Alkalomadtán pedig még Istennel is szót vált, már ha nem tereli el gondolatait lármazajával az az ezernyi madár, akik ugyancsak társbérlei a fakollosszusnak. Valaki templomba jár, valaki söntésbe, ő, gróf Esterházy a Hosszúlán-dűlő mélyi nagy tölgybe vonul

el lelki nyugalomért. Úgy vélte ugyanis, hogy ez a legértékesebb, amelyet őseitől örökölhett. Egyetlen palotát, birtokot, vagy bármilyen vagyont sem tartott akkorára, mint ezt a szűkös kis faodút. Ezt ugyanis elei Istennel együtt alkották meg. A Teremtő elkezdte, ősei pedig befejezték – szokta volt mondani. **A süllyedt kastélyról megemlékező novella teljes egésze a csonkaakos.blog.hu oldalon olvasható el.**

Csillagváró címmel a zselízi református egyházközség további helyi civil szervezetekkel karöltve idén is közösségformáló adventi rendezvényt szervezett. A művelődési otthonban hatodik alkalommal megrendezett karácsonyváró rendezvényen gyerekek, szüleik, oktatóik voltak jelen, a legkisebbektől a nagyszülőkhöz minden generáció képviseltette magát. A jól sikerült rendezvényen több tucat érdeklődő töltött el szép, tartalmas délutánt.

(Foto: ik)

A vásárral mindenki elégedett lehetett

Az idei András-napi vásárt az utóbbi idők egyik legsikeresebb vásáráként értékelték, már ami a szervezők szempontjait illeti. Míg a vásárlók és a látogatók a vásárt a széles áruválaszték, az érdekes áruk előfordulása és az árak szintje szerint értékelik, az árusoknak természetesen a vevők száma és az eladott áru mennyisége a legfontosabb. A szervezők számára pedig az elfoglalt és kifizetett vásári

ez 1076 méter volt. A növekedéshez az is hozzájárult, hogy a kézművesek kedvezőbb tarifával vehettek részt a vásáron. „Az árusító helyeket 97 százalékban használták ki, az összes kapacitás 1112 méter volt. A közterületek használatáért kiszabott adóbevételek is nagyobbak voltak, a tavalyihoz viszonyítva, 25 százalékkal, azaz kb. 3500 euróval. Tavaly a város 11 500 eurós bevétellel zárt, míg idén 15 000 eurós bevételt sikerült elszámolnia. Az ellenőrzések során csupán kisebb hiányosságokat tapasztaltunk, bírságot csak egy

eladóhelyek száma a mérvadó.

Ezeket a szempontokat figyelembe véve, az idei zselízi András-napi vásárral a leginkább a város lehetett elégedett, főleg ha figyelembe vesszük a helyenként kedvezőtlen időjárást is. Míg a pénteki nap általában kedvez-

zett a látogatóknak és az eladóknak egyaránt, szombaton az időjárás már nem volt ennyire kegyes, a délelőtti szitáló esőt délután erős csapadék váltotta fel, ami miatt tulajdonképpen be is fejeződött a vásárlás.

A városi hivatal statisztikája szerint a bejelentkezett vásárosok száma a múlt évhez képest elenyésző számban emelkedett, ám 2015-tel összehasonlítva a kiadott engedélyek száma 160-ról 201-re nőtt. Növekedett az elfoglalt eladóhelyek területe is, méghozzá 34 százalékkal. Míg tavaly az árusok 695 méteres területet foglaltak el, idén

esetben róttunk ki, míg tavaly 13 esetben kellett büntetést kiszabni. Az idei vásárt a tavalyival összehasonlítva a nagyobb részvétel és a magasabb befizetett adó miatt sikeresnek tartom” – mondta Ladi-slav Benčík, a vásár igazgatója.

Mindehhez hozzátehetjük: idén nem hallhattuk, hogy az árusok azért panaszkodtak volna, hogy a vásárlók nem vásárolnak, ill. a látogatóknak sem volt okuk panaszra a gyenge áruválaszték miatt, így feltételezhetjük, hogy az idei András-napi vásárral minden résztvevő elégedett volt.

(ik)

Zselízi sírásók szereztek elismerést régióknak

Egy helyi cég, pontosabban annak két alkalmazottja nemrégiben gondoskodott arról, hogy Zselíz ismertté váljon az egész világon. Nem gyakran történik ilyesmi, ráadásul semmi mást nem kellett tenniük, mint gyorsan, pontosan és tisztességesen végezni a munkájukat, ugyanúgy, mint az elmúlt 13 évben. Novemberben Trencsénben tartották a temetkezési és hamvasztási szolgáltatások nemzetközi kiállítását Slovak Funeral 2016 néven. A kiállításon részt vett a zselízi Peter Pastorok Temetkezési Szolgáltatások társaság is, amely harmadik helyet nyert a legjobban összeállított bemutatkozásért. És ez még nem minden. A kiállítás keretében egy rendhagyó sírásóversenyt is rendeztek a temetkezési szakma legjobb csapata címért, melyen a visegrádi négyek tagállamaiból érkezett sírásók vettek részt, tehát a hazaiakon kívül csehek, magyarok és lengyelek mérettek meg. A legrövidebb idő, mindössze 54 perc alatt, a megadott feltételek mellett a Peter Pastorok Temetkezési Szolgáltatások alkalmazásában álló Skladan László és Skladan Csaba összetételű csapat ásta ki a meghatározott méretű sírt. A testvérpár ezzel megdöntötte a 2014-ben született rekordot, amikor a győztes csapat majdnem kétszer ennyi idő, 95 perc alatt teljesítette a feladatot.

„A Peter Pastorok Temetkezési Szolgáltatások 2003-ban négy alkalmazottal kezdte meg

működését. A Skladan testvérek már akkor is köztük voltak. Vállalatunk nyolc éven át a zselízi temetők fenntartójaként tevékenykedett. 2008-ban Garamkálnán, 4 évvel később Léván nyitottunk képviseletet. 2011-től kizárólagos országos forgalmazói vagyunk a Karsol temetkezési kelleket gyártó vállalat termékeinek. 15 embert foglalkoztató vállalatunk jelenleg 70 temetőben tevékenykedik, 45 temetőben szakmai felelősként vagyunk jelen” – mutatja be vállalatát Peter Pastorok. Hozzáteszi, hogy a Farnadról származó Skladan testvérek rendkívül összeszokott, megbízható csapatot alkotnak, és munkájukat küldetésnek tekintik.

A zselízi sírásók sikeréről szóló hír bejárta az egész világot, olyan sajtótermékek számoltak be róla, mint a The Guardian, a Reuters vagy az AP hírügynökség. A Skladan fivérek trencsényi győzelmüket nemcsak gyorsaságuknak, hanem az előírt méretek betartásának, valamint a kiásott sír egészében vett esztétikájának is köszönhetik. Ahogy azt a rendezvény

szervezője a sajtónak elmondta, a verseny célja az volt, hogy növeljék a sírásói munka becsületét, népszerűsítsék, és rámutassanak a foglalkozás komolyságára. A Skladan testvérek kiválóan teljesítették ezt a célt, és ahogy azt a sajtó képviselőinek is elmondták, munkájukat megbecsülik és szeretik. A versenyben elért győzelmüket hivatásuk elismerésének csúcsaként tartják számon. A sírásás szerintük olykor álmaik munkájának is beillik, főleg olyan pillanatokban, amikor gyönyörű időben a kemény munka mellett egy kis beszélgetésre is jut idő.

(ik)

tekintem”

hiszen szerintem a szocialista megközelítés az egészségügyben eleve megalapozott volt – szociális volt. Mivel a felkínált lekéri munkahely nem volt attraktív, lehetőséget kaptam a második belgyógyászati szakorvosi képesítő vizsga elvégzésére. A második képesítő vizsga, az előkészület és minden ezzel összefüggő teendő 10 évig tartott. A pszichoszomatológiai osztály főorvosa lettem. A pszichoszomatika a pszichológia, a pszichiátria és a szomatika, valamint a belgyógyászat, ill. a sebészet ötvöze. A képesítő vizsgán a Pszichoszomatika az intenzív gyógyászat szemszögéből témát választottam. Gondot okozott, hogy a szűk képesítés miatt külföldi irodalomból kellett készülnöm. A vizsgám a bársonyos forradalom napjaiban volt. Ezt követően lettem főorvos. 1994-ig dolgoztam ott, majd visszatértem Sáróba.

Ez hogy lehet?

– Változott a rendszer, az emberek, a feltételek. Pszichiátriai belgyógyászként nálam volt a legtöbb páciens. És egyedül voltam. Négy osztály volt, és amikor leépítésekről kellett dönteni, az én helyemet szüntették meg. Sáróban visszavártak, szóval visszamentem, és azóta ott vagyok. Emellett a családomnak is sok időt szentelek.

Azt is tudni önről, hogy aktívan sportolt...

– Egész életemben aktív voltam, soha nem ültem a babérjaimon. Fiatalkoromban birkóztam és súlyt emeltem Besztercebányán. Prágai éveim alatt kerékpároztam, és amikor Zselizre jöttem, futottam, ahol csak lehetett. A Lekéren eltöltött 14 év alatt gyakran futottam a munkába a Zseliz–Tergeny–Garamsalló–Kisölvéd–Lékér útvonalon, majd délután a Garam mellett vissza. Volt, hogy két nap alatt 40 kilométert futottam. Megvolt az értelme, hiszen többször vettem részt különféle versenyeken, például Léván, Tolmácson, Garamkálnán... 1984-ben teljesítettem a triatloni nagy távot – 2 kilométer úszást, 20 kilométer futást és 200 kilométer kerékpározást.

Hogyan tekint a páciensektől jövő visszajelzésekre?

– Megtörténik, hogy ki kell mennem egy családhoz, ahol így fogadnak: doktor úr, emlékszik, nagymamámot gyógyította... és mond további pozitívumokat. Ez egyfajta balzsamként hat. Ha mindezt összeveti az ember, elmondhatja: megérte élni. Természetesen, ami a szomorúakat illeti, nincs olyan élményem, hogy lelkiismeretfurdalásom lett volna. Hála istennek. De kevés is elég, és az embernek kellemetlen meglepetésben lehet része.

A pozitív visszajelzések bizonyára gyakran a zselizi készültséghöz is kapcsolódnak. Olyan emberként ismerik önt, aki sohasem alszik, mert mindig szolgálatban van.

– (nevetés) Kár is erről beszélni, nézzék csak meg a szolgálatok szétírását. Az kifejezett bizonyítéka annak, hogy a feljebbvalóimnak tudnia kell tevékenységemről. Tulajdonképpen nem is csupán az itt leírtak szerint dolgozom, egyszerűen csupán szolgálók. Meg tudom indokolni. A kollégák általában annak örülnek, ha nem kell szolgálniuk. Ezzel azonban tudtukon

kívül lemondanak olyasvalamiről, ami engem a gyakori szolgálatok révén gazdagít. Ez a lelki vetület. A gazdasági más kérdés. Amíg az ember nem ad ki valamit magából, akár energiát, akár anyagiakat, nem lehet elégedett magával. Ez a belső meggyőződés.

A készültségen való munkát szívügyemnek tekintem. Bár elég sok a szolgálat, sőt, nagyon sok, nem így érzékelem.

Áttekintést szerezhetek a zselizi körzet epidemiológiai helyzetéről, és olyan esetekkel találkozom, amilyenekkel egész orvosi praxisom alatt nem találkoztam. Mindig akad olyan helyzet, amely bővebb vizsgálatot érdemel, és az ember olykor azon csodálkozik, hogy egyáltalán van ilyen. Érdekes, hogy valaki úgy gondolja: a készültség felesleges. Van itt hely mindenkinek, főleg a fiatal orvosoknak, akik olyan tapasztalatokat szerezhetnek itt, amilyeneket máshol nem.

Lehet, hogy kollégái nem jöttek rá, hogy a készültségen olyan esetekkel találkozhatnak, amelyek szakmai szempontból gazdagnak őket?

– Talán kielégíti őket az, amit tevékenységük során elérnek. Senki sem igyekszik szolgálatba. Igaz, többségében hasonló eseteket találunk, ha fellapozzuk a szolgálati naplót. De mégis, amikor 24 óra alatt 30-40 páciens ellátunk, akkor a betegségek bio-pszicho-szociális modellje szempontjából minden eset egyedi.

Országsgazte szó van a készültségek kérdéses jövőjéről a kisebb városokban. A kormány egy olyan javaslaton dolgozik, amely többek közt a zselizi készültség bezárásával is számol. Hogy látja ezt a lehetőséget, és ön szerint, ha ez megtörténne, mi fog leginkább hiányozni az embereknél?

– Óriási negatívként tekintek erre az eshetőségre az emberek szemszögéből, és igazságtalanságként Zseliz szempontjából. Ugyanúgy, mint amikor – számomra, és talán mások számára is ismeretlen okokból – bezárták a kórházat. Amíg működött, ha valakit betegen behoztak, azonnal szakemberek gondoskodásába került. Most, ha történik valami, a mentőökhöz kerül, akik nem sokat tehetnek, hiányzik ott az orvos. Most is hiányzik a kórház, és hiányozni fog a készültség is.

Ezt a lépést, ha sor kerül rá, bizonyára gazdasági okokkal magyarázzák majd, hasonlóan a kórház esetéhez. Általánosan úgy tűnik, mintha a páciensről való gondoskodás háttérbe szorulna a gazdasági kérdések rovására.

– A gazdasági vonzatot, a szolgálatok, szakmai szolgáltatások felszereltségét nehéz értékel-

ni. Amikor látom, mi történik a szakorvosi rendelők várótermeiben... Rettenetes. Súlyos betegeknek 4-5 órát kell várakozniuk, amíg bejutnak. A szakorvosok feladatai is kuszák, az adminisztráció egy csomó időt vesz el munkájukból. Nem használok számítógépet, mert sok időmötöl fosztana meg. Tudom, hogy az ápolónők el tudják látni a szükséges adminisztrációt,

akkor miért én foglalkozzam vele? Ha az orvos túl sokat foglalkozik az adminisztrációval, nem jut ideje a betegre. Engem zavarna, ha valakinek elpanaszolnám a gondjaimat, ő pedig csak recepteket írna.

Pedig megtörténik...

– Megtörténik az is, hogy megérkezem a sárói rendelőbe, a váróteremben 10 ember várakozik, bemegyek, majd a nővér kimegy, és megkérdi, ki vár még a doktor úrhoz. És senki. Senki nem akar velem beszélni. Nem azért, mert valami bajuk lenne velem, hanem mert mindegyiküknek csak valamiféle elintéznivalója van. Receptek, igazolások... Akkor minek megyek oda, hiszen ez idő alatt olyan páciens fogadhattam volna, aki valóban hozzám akart fordulni.

Mintha az orvosok csak egyfajta közvetítő szerephez kényszerülnének, így ki sem tudják használni potenciáljukat, szakmai tudásukat...

– Pontosan így van. Ha lenne egy okos ember, aki ezt megoldaná...

Mi lehetne a megoldás?

– Az orvos és a beteg közti skype-olás például már létezik az orvosi praxisban, sőt, olykor lehetőség nyílik szakorvost is bevonni a videó-beszélgetésbe.

Mi a hitvallása, amely szerint éli az életét?

– Prágában az anatómia oktatóteremben volt egy felirat: Legyenek szenvedélyesen odaadók a munkában és a tudományos kutatásban. Ivan Petrovics Pavlov. Ez a hitvallásom. És az egyik érettségi tételünk címe: A vízcepp nem erejével, hanem nagy mennyiségével töri a követ. Szóval nem feladni, menni előre kitartóan. És ez így is van.

Köszönjük a beszélgetést.

Števo Hečko, Levický László

„A készülségen való munkát szívügyemnek

Fáradhatatlan orvosként ismerjük, akit ha akármikor felhívunk, legnagyobb valószínűséggel éppen szolgálatban lesz. Mobiltelefonjának száma szinte minden környékbeli háztartásban fel van jegyezve. Ha felhívják, eljön, segít. Talán az utolsó a régióban a nagy orvosi generáció képviselői közül, akik a kórház megnyitása óta tevékenykednek itt. Állítólag a zselizi orvosi készülettség jövője kérdéses, de ha nem is lenne, nélküle – ha egyszer nyugdíjba vonul – már nem lesz ugyanaz, mint azelőtt. Szerencsére még nem készül pihenni. Szolgál. Segít. **Dr. Juraj Orsággal** beszélgettünk.

Honnan származik?

– Losonc környékéről, egy Uderinánévű kis faluból származom. 200 lakosú kisközség, ma már Lónyabánya része. Ott születtem 1940-ben, már jó rég volt. Van egy 4 évvel fiatalabb húgom. Gyermekéveimet egy földműves családban éltem át. Apám a mezőn robotolt, lovas ekével művelte a földet. Öt éven át elemi iskolába, majd nyolcéves középiskolába jártam Lónyabányán.

Milyen volt a gyermekkor?

– Egyszerű, de nem könnyű. Játsoztunk és csibészkedtünk, mint minden gyerek, ám emellett aktívan részt kellett vállalnunk a mezőgazdasági munkákban is. Rákásztunk, libákat legeltettünk, teheneket felügyeltünk...

Ahogy közeledtek az 50-es évek és a kollektívizálás, igazságtalanságként éltem meg, hogy szüleimre és nagyszüleimre – alaptalanul – a nép kizsákmányolóiként tekintettek. Közben ők inkább voltak a föld rabszolgái, a gazdaságukban dolgozó emberek pedig rászorultak a segítségre, arra, hogy a szüleim munkát adjanak nekik. Úgy emlékszem, egyszerű emberek voltak. Az egyik pásztor például még mint gyermek leesett a cseresznyefáról, és kificamodott a térde. Annyira félt az orvostól, hogy úgy hagyta, és így élte le egész életét. Azok az emberek nem tudtak volna gondoskodni magukról.

Nyomot hagyott ez az időszak az életében?

– Gyerekként nem tudatosítottam ezt a helyzetet. Kis gazdaság volt, sok volt a munka, de szüleim felhőtlenül élték meg ezt a helyzetet, mert minden érdekes időtöltésre volt idejük. Szombaton munkaszüneti nap volt, vasárnap templomba mentek, ezek olyan rituálék voltak, amelyeket a falusi élet szolgáltató. Csak a tizenéves középiskola elvégzése után kezdtem tudatosítani, hogy szüleimre mint a születő rendszer ellenségeire tekintenek. Földesgazdák gyermekeként nem volt jogom arra, hogy jelentkezhessek a Nyitrai Mezőgazdasági Főiskolára. Hála istennek 1958-ban egy felépítmenyi tanfolyamra járhattam Zólyomba, ahol „ápolónői” képzést szereztem. Mivel a párt és a kormány irányított mindent, a beszercebányai Kerületi Egészségügyi Intézetben kaptam állást mint röntgenlaboráns-segéd. A röntgenről azelőtt semmit sem tudtam, de ha az ember fiatal, sok mindent elsajátít. Kibővítettem a képesítésemet, és idővel képesített röntgenlaboráns vált belőlem. Természetesen minden évben beadtam a jelentkezésemet az orvosi egyetemre.

Előbb mezőgazdaságot, majd orvostant akart hallgatni. Mikor áll be ez a változás? Mi akart lenni gyermekkorában?

– Anyám erősen hívó volt, evangélikus felekezetű. Egyszer megkérdezte, nem szeretnék-e lelkész lenni. Elgondolkodtam erről a lehetőségről. Tettszett néhány lelkész fellépése, mert nem minden lelkész egyforma. Nem mindegyikük beszéde és éneke van megfelelő szinten. Mindmáig tetszik, ha egy igazi prédikátort látok. Később is úgy terveztem, hogy vagy lelkész leszek, vagy pedig orvos, ha bejutok az orvosi egyetemre, hiszen ők is az embereken segítenek.

Segíteni szeretett volna az embereken?

– Igen. Az édesanyámnál láttam ezt, ő volt a példaképem. Az apám is, de ő a maga módján. Az anyám nagy emberszerető volt. Az első között volt telefonunk a faluban, és ha valakinek szüksége volt valamire, tőlünk telefonált.

Tehát ez döntött arról, hogy milyen irányt

Foto: P. Polka archívuma

vesz az élete?

– Nem volt ez ilyen egyszerű. A tizedik osztályban megsérült az egyik ujjam, és rendetlen tanuló lettem. A lelkész fiával jártam együtt iskolába, és például olyan dolgokat engedünk meg magunknak, hogy az egyik héten csak ő hozott táskát az iskolába, a másikon én. A táskában egyetlen füzet volt, amelybe én az egyik, ő a másik oldalról írt. Ahogy most visszaemlékszem erre, legszívesebben elfenekelném magam. Az érettségi után nem adhattam be a jelentkezésemet sehova. Otthon maradtam a gazdaságban, és trágyát lapátoltam. Nem mintha ezt a fajta munkát nem tartanám semmire, de a kemény munka megtette a hatását. Két-három hónap után elkezdtem tanulni. A törés akkor következett be, amikor bejelentkeztem a felépítmenyi tanfolyamra. Egészségügyi dolgozó lett belőlem, elkezdett ez a szak érdekelni, ezért vehemensen igyekeztem elérni, hogy orvostanhallgató lehessenek.

Mikor sikerült bejutnia az orvosi egyetemre?

– Nem sikerült, hasonlóan mint az egyik osztálytársnőmnek, egy evangélikus lelkész lányának. Hat évig próbálkozott, amíg sikerült neki. Én túlszárnyaltam őt, hét évig vártam a felvételre. Ez 1964-ben volt, akkor már nős voltam. Még 1962-ben jöttem Zselizre, ahol 1963-ban nyílt meg a kórház.

Így 1964-ben megkezdtem orvosi tanulmányaimat a prágai Károly Egyetemen. A szak annyira érdekelt, hogy szinte a tanulás rabszolgája lettem. Azonban akkor volt már egy fiam, aztán megszületett a lányom is, és nekem pénz kellett a tanulás költségeinek fedezésére is. Szóval az iskola mellett munkát is kellett találnom.

Félállásban Vondráček professzor mellett kaptam állást a klinikán mint tudós-segéd. Emellett a prágai kórházakban röntgenlaboránsi vagy ápolói állást is kerestem. Férfi munkaerőhiány a prágai Bohnicén levő pszichiátrián mutatkozott, ami 10 kilométerre volt. Kerékpárral jártam be. Kijelenthetem, hogy a tanulmányok mellett munkamánias lettem. Éjjel nappal dolgoztam. A „Karláci” munkahelyemről Bohnicére mentem, ahol pénteken, szombaton, vasárnap szolgáltam. Ezek a napok mások nem szerettek szolgálatban lenni, így kapóra jöttem nekik.

Úgy tűnik, ez máig megmaradt.

– Engem érdekelt a munka. Megtetszett az anatómia. Az anatómiát az emberi test ismerete alapján tartom, és tökéletesedni szerettem volna benne. 1968-ban, Csehszlovákia megszállása után a szakmai intézetekből tömegesen kezdtek távozni azok, akik idegen nyelveken beszéltek, és külföldön tudtak érvényesülni. Az anatómiai intézet szakmai asszisztenseinek 70%-a elment. Ezt a gondot szaksegédekkel oldották meg. A dékáni hivatal munkaszervezőjét kinevezték nekünk szakmai asszisztensi pozíciókban. Délután egytől este hatig boncoltam egyfolytában. Nagyon sokat tanultam, és amikor távozóban voltam az anatómiai intézetből, Borovanský professzor úgy nyilatkozott, hogy „Minden sebész tárt karokkal fogja várni őt.”

Amikor visszatértem Zselizre, rájöttem, hogy ez nem így van...

Zselízen nem várták tárt karokkal?

– A sebészek lelkesedése nem volt olyan, ahogy a professzor úr vagy magam is gondoltam, és mivel a családot el kellett tartanom, elvállaltam, amit felkínáltak. 1970-ben a belgyógyászatban kezdtem dolgozni, majd három évvel később megbízatást kaptam, hogy Sáróba, körzeti orvosi rendelőbe menjek helyettesíteni, mert ott volt üresedés, és ez nem volt egy attraktív hely. A kollégák hetente váltották ott egymást. Oda mentem, mert nem volt más lehetőségem. Azt mondták, hogy három hónapra odaküldhetnek indoklás nélkül, aztán meglátjuk. Hét évig dolgoztam ott. 1979-ben a lekéri elmeegógyintézetben helyezkedtem el.

Saját döntése nyomán?

– A pszichiátriái intézetek a kerületi egészségügyi intézetek alá tartoztak mint specializált intézmények. A kerületi intézet akkori igazgatója úgy döntött, hogy három pszichiátrián helyez el belgyógyászt, és a lekéri kórház akkori igazgatója felvállalta az egyik hely kialakítását. Az állandó belgyógyászati jelenlét biztosítása a pszichiátrián jó ötlet volt, és hogy nekem is felkínálták ezt a lehetőséget, a káderelbírálással függött össze. Hogy rám úgy tekintettek, mint a szocializmus ellenségére, kicsit paradox volt,

Sikeres a szelektív hulladékgyűjtés bővítésére írt pályázat

November végén értesültünk arról, hogy a *Szelektív hulladékgyűjtés rendszerének bővítése Zselíz város területén* elnevezésű pályázat sikeres lett. Ez azt jelenti, hogy a város 460 ezer eurós vissza nem térítendő támogatást nyert el.

A projekt elsősorban a kertekből, parkokból és temetőkből begyűjtött, biológiailag lebomló hulladék, a nagy méretű hulladék, az étolajak és zsírok osztályozásának kapacitásbővítésére irányul. „A projekt keretében olyan technológiát szerzünk be, ami segít az említett hulladék szelektálásában, és megkönnyíti a városi hulladékgazdálkodást. A projektnek köszönhetően a város új szemetes edényeket vásárol a biológiailag lebomló hulladékokra, rotációs préselésű szemetes kocsi,

horgas konténertartót, biológiailag felbomló hulladék gyűjtésére, kisebb építkezési hulladéokra és különféle szelektív hulladéokra szolgáló konténereket szerez be” – tájékoztatott bennünket Haris Péter, a városi vagyongazdálkodási osztály vezetője.

A szelektív hulladékgyűjtés rendszerének bővítésével a város a jelenlegi állapotra reagál, amikor hiány mutatkozik technológiai berendezésekből, továbbá a háztartásokból származó zöldhulladék, a nagy kiterjedésű szemét és a kisebb építkezési törmelék gyűjtésére használt edényekből. A város alapvető igyekezete, hogy a kitermelt hulladékot az eddigi több mint 3000 tonnáról évi 2800 tonnára csökkentse. A szelektív hulladék mennyiségének a projekt befejezésekor az

évi 1280 tonnát kellene elérnie, ami jelentős növekedés a jelenlegi állapothoz képest, hiszen a múlt évben a város területén 830 tonna szelektív hulladékot gyűjtöttek össze. Ennek a mennyiségnek a jelentős része kisebb építkezési törmelék volt, amiből 2015-ben a város 458 tonnát produkált. A projekt segítségével például az a cél is teljesíthető, hogy a begyűjtött biohulladék mennyisége is növekedjék, az évi nem egészen 200 tonnáról 850 tonnára.

A technológia és tartozékainak beszerzése projekt keretében a jövő év nyaráig tart. A város a szelektív hulladékgyűjtési rendszer bővítésének projektjét 5 százalékos önrésszel, azaz 24 ezer euróval társfinanszírozza.

(ik)

Megkezdődtek a zselízi labdarúgás centenáriumának előkészületei

A zselízi labdarúgás jövőre ünnepli fennállásának 100. évfordulóját. A centenáriumi ünnepély előkészületeiről, a futballstadion létesítményének lehetséges felújításáról volt szó a sportbizottság november 22-i ülésén, amelyet Sokol László elnök vezetésével tartottak. A tanácskozáson bemutatták a stadion felújításának látványtervét, melyet Szusztor Péter dolgozott ki.

A gyűlésen elhangzott: a képviselők a jövő évi költségvetés összeállításáról szóló munkaértekezletükön már támogatásukat fejezték ki

felújítás keretében kívülről is megújulna az épület. A homlokzaton feltüntetnék a klub logóját, valamint a Zselízen versenyszerűen működő sportágak logóit. Javítást igényel a pálya körüli terület és a kispadok. A felújítási javaslat része a vendégszektori nézőtér felújítása, ahonnan az edzőpályán játszott előkészületi meccsek is megtekinthetők lesznek. Ezt úgy lehetne megoldani, hogy a edzőpálya felőli lelátón székeket helyeznénk el, és ezt a szektort tetővel fednénk be. Javítást igényel a bejárati kapu is, ahol a belépések számának

csökkentését is meg kell oldani. A Schubert utca felőli kerítés mellett, valamint a stadionhoz vezető járda jobb oldalán új parkolóhelyeket lehetne létesíteni a látogatók számára, és e parkoló végében különféle sport- és kulturális események megrendezésére szolgáló kis színpadot is lehetne építeni.” A tervekkel egyetértettek a bizottság jelenlevő tagjai. Nagy Géza alpolgármester megjegyezte, hogy a fontosabb fejlesztéseket jövő évben kell megvalósítani, a megszabott költségvetés értékében, a többit további szakaszokban lehet elvégezni.

Csicsman Diana, a szervezési-közigazgatási és szociálisügyi részleg vezetője szerint a jövő évi városi napokat a százéves évforduló jegyében rendezik meg annak a javaslatnak a szellemében, hogy közösen szervezzék meg a Csemadok fesztivált, a városi napokat és a labdarúgó szakosztály évfordulóját. (ik)

Az önkormányzati ülés után a polgármester arról számolt be, hogy a testület 100 ezer eurót hagyott jóvá a stadion felújítására. Elmondta: ez az összeg nem elég az összes felsorolt munka elvégzésére, ennek ellenére a város vezetése mindent megtesz azért, hogy méltó ünnepélyt szervezzon. Hozzátette, hogy az összeg nem tartalmazza az ünnepély kiadásait. (r)

Építésügyi bizottság: parkolók, városközpont-beépítés...

November végén ülésezett az építésügyi, területfejlesztési és környezetvédelmi bizottság. A tárgyalást a bizottság elnöke, Kovács Kázmér vezette. A képviselő-testület tanácsadó szerve bevezetőben a Západoslovanská distribučná Rt. tárgyi teher létesítésére, ill. városi telekrész megvásárlására irányuló kérvényeivel foglalkozott. A parkolóhelyek és garázsok céljára való telkek iránti lakossági kereslet, amely a bizottsági ülésen két kérvény formájában nyilvánult meg, arra ösztönzi a városi vezetőket, hogy intenzívebben foglalkozzanak a város területén való parkolás lehetőségeinek bővítésével. A városi hivatal építésügyi osztályának vezetője előterjesztett egy, a témával foglalkozó tanulmányban megfogalmazott javaslatot. A bizottság tudomásul vette a tájékoztatást, és javasolta, hogy a testület kiemelten foglalkozzon a park déli kapuja melletti parkoló fejlesztésével. Javasolta továbbá, hogy a város mérlegelje egy parkolóház építését a Béke utcai központi kazánház melletti területen, ahol jelenleg lakossági garázsok állnak. A bizottság tudomásul vette a Zselíz-Dél elnevezésű, családi házak építésére irányuló tanulmányt.

Tudomásul vette a városrendezési terv kiegészítéseinek és módosításainak előkészületeiről szóló tájékoztatót, amire a KLM invest Kft. által bemutatott városközponti üzletközpont-építési javaslat nyomán alakult ki igény. A tanácsadó testület tagjai egy Schubert Shopping Platz elnevezésű konkurens javaslattal is megismerkedtek. A városközpontba tervezett innovatív, ámde hagyományosabb formákkal rendelkező üzletközpont építésének szándékáról Miroslav Hasznos tájékoztatta a jelenlevőket. A bizottság javasolta: a város írjon ki versenytárgyalást az üzletközpont kiépítésére. (ik)

– a 2017-es városi költségvetésben hajlandóak nagyobb összeget kijelölni a stadion felújítására. A látványtervben bemutatott javaslat a berendezés és az épület homlokzatának megújulásával számol. A javaslat egyes elemeit és feladatait a tanácskozás végén a bizottság elnöke foglalta össze: „Az épületben ki kell cserélni az ablakokat. Fel kell újítani a földszinti és az emeleti szociális helyiségeket. A meglévő helyiségek jobb elosztásával új öltözőt is létre lehet hozni. A tornatermet átépíthetnénk sportklubnak, ahol különféle sportágakat kaphatnának helyet. Ki kell javítani a lelátó feletti tetőt, le kell cserélni az öreg faülőket műanyagból készületekre, az öltözői bejárat fölött pedig videotechnikával ellátott VIP részt lehetne kialakítani. A

Folynak a tárgyalások a városközponti többrendeltetésű épületekről

A város vezetősége egy olyan társaság képviselőivel tárgyal, amely a Béke utcai beépítetlen területen szeretne többrendeltetésű házakat építeni. A főút közelében, a terület déli részén már régebben tervezték többfunkciós házak építését, időről időre az építkezés kivitelezése iránti érdeklődők is felbukkannak. Nem egészen tíz évvel ezelőtt voltak itt komoly érdeklődők, akik szerették volna megvásárolni a telket, és felépíteni a többfunkciós házakat, de a városi képviselő-testület által megszabott ár irreálisan magas volt, így az elhatározás nem valósult meg.

Az utóbbi időben a Béke utca beépítését ismét egyre gyakrabban emlegetik. „Tárgyaltam érdeklődőkkel, akik szeretnék sikeresen végigvinni az elképzeléseket. Három társasággal működünk most együtt a városközpont beépítésének előkészületeiben. A terület déli részén, a bekötő úttól keletre lesznek a többfunkciós házak, tehát az alsó szinten szolgáltatások és üzletek, az emeleteken pedig lakások” – mondta Zseliz polgármestere. Hozzátette még, hogy a városközpont beépítését építésként speciális kihívásnak tekinti. Juhász András szerint a tervezett többrendeltetésű épületek földszinti helyiségeit a helyi vállalkozók rendelkezésére kellene bocsátani. Többen közülük fejleszteni szeretnék vállalkozásaikat, és érdeklődnék is már alkalmas terület iránt a városban. „Több ilyen kérvényt tartunk nyilván a zselizi vállalkozók részéről. Szeptemberben a kérvényezőket találkozóra hívtuk, amelyen bemutattuk nekik a lehetőséget arra, hogy a tervezett többfunkciós épületekben üzleteliséghöz jussanak. Ez akkor lehet járható út, ha sikerül egymás között megegyezniük, és

együttműködniük.” A polgármester megjegyezte: teljesen nyilvánvaló, hogy bárki, aki városunkban többrendeltetésű épületek fejlesztésébe kezd, azzal a céllal teszi, hogy hasznot érjen el. De bármit is épít itt fel, az itt marad a lakosok szolgálatában, senki nem

viszi el. És ezáltal javul a lakosságnak nyújtott szolgáltatások terjedelme, az építkezéssel és a szolgáltatások bővítésével pedig a helyi gazdaság is felélénkül.

(ik)

Jóváhagyták a költségvetést

Lapzárta után, december 9-én tartották a képviselő-testület 27. ülését. A képviselők többek közt jóváhagyták, hogy a város versenytárgyalást hirdessen egy több mint 8,7 ezer négyzetméternyi városközponti, Béke utcai terület eladására. A testület jóváhagyta továbbá a jövő évi ingatlanadóról szóló rendeletet, a háztartási hulladék és az építkezési törmelék után fizetett illetékről szóló rendeletet, az idei költségvetés 4. módosítását, valamint a 2017–2019-es évek programköltségvetését. A testületi ülésről lapunk következő számában számolunk be részletesen.

(ik)

Az előző évek gyakorlatától eltérő díszben pompázó karácsony előtti főtér megnyerte az emberek tetszését. Erről tanúskodik, hogy nagy számban látogatták már december elejétől, és egyfajta év végi közösségi területet formáltak belőle. Többen nyilatkozták, hogy a hagyományosan állított karácsonyfa hiányából fakadó kezdeti felháborodást a tér feldíszítése után elégedettség váltotta fel.

December 18-án, vasárnap délután 16:00 órakor gyűjtik meg a Szent Jakab téren az adventi koszorú utolsó gyertyáját. Ezt élő adás követi a főtéren, amely során óvodások, iskolások, gimnazisták, városunk legidősebb lakosai, valamint társadalmi szervezetek és polgári társulások képviselői mondanak néhány üdvözlő szót városunk lakosainak. A szervezők mindenkit szívesen tátnak a főtéren, ahol karácsonyi vásári hangulat várja az érdeklődőket.

(r)

Rendezvényekben gazdag telünk lesz

A kulturális bizottság november végén ülésezett, Polka Pál elnök vezetésével. Az elnök a tanácskozás kezdetén tájékoztatta a résztvevőket a kultúra terén várható tervekről. Megjegyezte, hogy az utóbbi idők visszajelzései szerint Zseliz a kultúra terén pozitívan került be a köztudatba.

A résztvevők figyelmet fordítottak a főtéren elhelyezett nagy adventi koszorúval kapcsolatos események koordinálásának. Megegyeztek abban, hogy az első három gyertyát mindig vasárnap 10.30 órakor gyűjtik meg, a katolikus, református és evangélikus egyház képviselőinek irányításával. Az utolsó gyertyát a zselizi egyházak képviselőinek részvételével december 18-án 16 órakor gyűjtik meg, ünnepi hangulatban.

Az elnök arról is tájékoztatta a résztvevőket, hogy változás készül a támogatásokról szóló általános rendeletben, ami által több gyakorlati dolgot iktatnak be. A bizottság tagjai beszéltek a további előkészítés alatt álló rendezvényről is. Január közepére tervezik a városi bált. Januárban, Franz Schubert születésének 220. évfordulója alkalmából a kultúrházban koncertet tart Zuzana Králiková Pohůnková. Ez alkalmából a koncert napján, tehát január 24-én a múzeumot ingyen tekinthetik meg a látogatók. Polka Pál jelezte, hogy a költségvetés kidolgozásakor javasolni fogja, hogy a költségek közé iktassák be a múzeum homlokzatának javítását. Révész Csilla református lelkipásztor megosztotta a jelenlévőkkel a helyi református gyülekezet tervét, mely szerint a reformáció 500. évfordulója alkalmából nagyszabású egyházmegyei majálist tartanak Zselizen. Szó volt az idei szilveszteri tűzijátékról is.

(ik)

ZSELÍZI HÍRMONDÓ

93701@postbox.sk

Városi újság

2016/11, december, XVIII. évfolyam

ára: 0,35 euró

Prágában az anatómia oktatóteremben volt egy felirat: Legyenek szenvedélyesen odaadók a munkában és a tudományos kutatásban. Ivan Petrovics Pavlov. Ez a hitvallásom. És az egyik érettségi tételünk címe: A vízcsepp nem erejével, hanem nagy mennyiségével töri a követ. Szóval nem feladni, menni előre kitar-tóan.
(Bővebben 4. oldalon.)

A projektnek köszönhetően a város új edényeket vásárol a biológiailag lebomló hulladékokra, rotációs préselésű szemetes kocsit, horgas konténertartót, konténe-reket biológiailag felbomló hulladéokra, kisebb építkezési hulladéokra és különféle szelektív hulladéokra...

Egy helyi cég, pontosabban annak két alkalmazottja nemrégiben gondoskodott arról, hogy Zselíz ismertté váljon az egész világon. Nem gyakran történik ilyesmi, ráadásul semmi mást nem kellett tenniük, mint gyorsan, pontosan és tisztességesen végezni a munkájukat, ugyanúgy, mint az elmúlt 13 évben.

3

6

A Zselízi Hírmondó

minden olvasójának

kellemes ünnepeket.

szép karácsonyt

és boldog

új évet kívánunk.

Szerkesztőség

Adventben koszorú díszíti a főteret

Az idei advent a korábbi évekhez képest egy kicsit más jelleget öltött városunkban. Több figyelmet kapott a közterületeken is. A város adventi koszorút állított fel a Szent Jakab téren, amelyen a helyi egyházak képviselői minden vasárnap egy-egy gyertyát gyűjtanak meg. A vasárnapi gyertyagyűjtásokon nagy számban vesznek részt a város lakosai, akik hétközben saját díszekkel teszik egyre szebbé a koszorút.

November 27-én több tucat zselízi érdeklődő jelenlétében a helyi katolikus esperes, Stanislav Illész gyűjtotta meg az adventi koszorú első gyertyáját. A következő héten, december 4-én a Révész Csilla helyi refor-

mátus lelkipásztor által vezetett összejövetel során Szilágyi Zoltán, Zselízen vendégeskedő partiumi lelkipásztor gyűjtotta meg a második gyertyát. A harmadik heti gyertyagyűjtást december 11-én a helyi evangélikus egyházközség lelkipásztora, Zuzana Moncojová vezényelte le.

Az adventi időszak utolsó, negyedik vasárnapján közösen vesznek részt e három egyház képviselői az utolsó gyertya meggyűjtésén. Az esemény december 18-án 16:00 órakor kezdődik. Az eseményt gazdag program színesíti majd: a téren karácsonyi vásár lesz, és zselíziek karácsonyi jókívánságai hangzanak el előben és felvételtől.
(r)